

MANQUERES
PER A
JARDINERIA
GARATGES, etc.
EN TOTES LES
GRANDRIES
I QUALITATS
PREU - QUALITAT - DURADA
INSUPERABLES
PRODUCTES TUSELL - Rda. Sant Pere, 12

LA PUBLICITAT

ANY LIII.—NUM. 17.708.—PREU: 10 CENTIMS

BARCELONA, DIMARTS, 5 DE MAIG DE 1931

TALLERS D'IMPRESSA: CARRER BARCELONA, 11 I 13. — TELEFON 19408

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 349, 1.º TELEFON 1744

CRONICA

El Partit Catalanista Republicà

Hem propugnat sempre la formació de grans nuclis polítics catalans, i en totes les ocasions, per transcendents que s'hagin presentat, ens hem mantingut fidels a aquesta concepció. En dir nuclis polítics, volem significar partits cohesionats, organitzacions amb caps responsables i subjectes a uns principis i a uns programes de govern ben definits. El Partit Catalanista Republicà no ha oblidat cap d'aquests extrems, i en qualsevol avinentesa, ha ajustat la seva actuació a les normes que s'ha donat espontàniament. En les passades eleccions municipals, les primeres que eren convocades després dels nou anys de silenci forçat que imposava un règim il·legal, intervingué en la lluita amb un ideari liberal ben clar i ben concret i amb un programa municipal inspirat en les urgències de la realitat ciutadana. El resultat li fou advers; en aquell moment passional, la majoria semblà que se sentia més àvida de justícia que de govern municipal, i en aquest sentit es pronunciava. No és hora d'analitzar els elements que formaren aquella majoria, ni és oportú d'esbrinar si les masses ciutadanes que votaven les candidatures triomfants ho feien com a partit o com a conglomerat que demà es desdriarà en matissos molt distints i àdhuc amb criteris incompatibles. El que ens interessa proclamar és que les eleccions foren d'una exemplaritat democràtica impressionant, i que la victòria popular fou tan legítima i tan absoluta que els resultats no trigaren ni dos dies a fer-se sensibles a tot el món.

Perquè creiem en la sinceritat electoral d'aquella consulta popular, consulta d'una transcendència històrica evident, ens és grat de dir que el Partit Catalanista Republicà acceptà la decisió de la voluntat popular amb la convicció que havia servit lleialment els seus ideals catalanistes tot col·laborant amb eficàcia al triomf de la República. Creiem que en aquells instants decisius convenia a tots que cada partit posés les seves forces responsables al servei dels principis que defensava, i per això creguérem en consciència que havíem d'anar a la lluita amb la nostra representació exclusiva, fos el que fos el resultat. Anant sols podíem perdre, i perdre efectivament; d'altra manera, ens hauríem pogut fer la il·lusió que guanyàvem, de fet, però, no hauríem guanyat, encara que els sufragis ens haguessin estat aparentment favorables. La sobirania popular decidí el plebiscit, com segurament el decidirà en ocasions futures si la llibertat és respectada com és de llei.

El partit com a tal acceptava la contrarietat sense plans ni protestes; els seus eren bons i prou eloqüents; ara no ens interessa saber si tots els que votaven per les candidatures contràries triomfants pensaven i sentien igual; sabem, però, d'una manera indubtable, que en aquell moment no pensaven del tot com nosaltres. Aquest aspecte de l'actuació del Partit Catalanista Republicà és ben clar, i no cal discutir-lo més per ara; importava només saber si a l'interior del partit aquesta actuació es presentava igualment clara, igualment fidel als principis exposats solemnement, o bé si els fets capitals esdevinguts aleshores havien desplaçat el criteri dels elements que el constituïen. L'assemblea celebrada dissabte passat a la nit a la Sala Frègoli confirmà plenament la cohesió del partit, i fou una ratificació de l'actuació del mateix fins al moment de la proclamació de la República. L'assemblea procedí amb amplexos esperit democràtic; tot un que tenia dret a intervenir, pogué fer-ho extensament; la presència, ocupada per Nicolau d'Oliver, no cobrí cap manifestació adversa ni d'una cap intervenció desfavorable. Tot hom pogué exposar el seu criteri amb llibertat, i això és el que dona més autoritat als acords que hi foren presos. Després de llargues intervencions i d'una votació minuciosa que acabà a quatre de sis de la matinada, l'exit de la candidatura per a la direcció de l'Entitat central fou complet. El Partit Catalanista Republicà, doncs, es pot dir que ha servit més fort, més compacte de totes les seves pretes a què ha estat sempre durant aquest període històric. El seu ideari ha estat reforçat amb entusiasme, el seu programa d'acció més sàlvament per una majoria acaparadora, la confiança en els seus dirigents ratificada amb una adhesió incondicional.

El Partit Catalanista Republicà és una força organitzada a tot Catalunya, amb unes reserves d'energia intactes i amb un programa de govern ben meditat; el partit és el mateix que era, el que ha estat i el que serà; no ha de moure's i actuar. Catalunya república, treballarem per l'adonament de la república; amb la república triomfant, treballarem per consolidar-la. Ni ara ni aleshores, cap raó no ens pot fer oblidar, ni tan sols episcòpicament, que som catalans i que els nostres ideals d'homies són inseparables dels ideals que servim com a catalanistes. Hem ajudat el triomf de la república perquè la nostra consciència ens deia que solament la república podia obrir-nos el camí de grandesa que presentim; avui que la república se'n ofereix com un llag fraternal amb tota els pobles hispànics, treballarem amb més entusiasme i amb més confiança que mai per la realització dels ideals de Catalunya. El Partit Catalanista Republicà és un partit liberal i democràtic que estarà sempre al servei de l'ordre establert per la sobirania popular i per la llei que els seus representants legítims dictaran; el Partit Catalanista Republicà, revestit de l'autoritat que li dona la seva tradició de feialtat als països i a la pàtria, no defugirà cap responsabilitat ni desertarà la fe en una Catalunya liberal i republicana senyora de la seva llibertat i dels seus destins.

FULL DE DIETARI

UN PARTIT NO ES UN ESTAT

Es una qüestió perfectament opinable... Es per això que vaig a dir-hi la meua opinió amb tota tranquil·litat. Als partits democràtics sol abundar la gent que creu que pel fet de pre-constituir una organització democràtica de l'Estat el partit també ha d'organitzar-se democràticament, cosa que és democràticament millor.

I bé: personalment, i des del meu punt de vista, que no és ben bé el d'un militant, trobo que no hi ha entre el fet de voler organitzar l'Estat democràticament i l'organitzar l'Intima del partit un lligam precís i necessari. Al meu entendre, és perfectament lleít que un partit que vol implantar la democràcia en el país no imiti en la seva vida íntima els procediments democràtics i més lleít encara que no els extremi.

Per què? Doncs, sencillament, perquè entre l'Estat i el partit, en tant que organismes, no hi ha cap paritat, sinó que no hi ha gairebé cap semblança.

L'Estat és un receptacle inevitable, obligatori; s'ha de pagar de pèrdua de la ciutadania, no en podem sortir. Cal que hi tinguem garanties individuals; cal que el carter de cada ciutadà tingui una part almenys de garantia. La democràcia hi és si no el rebem perfecte — de perfecte no n'hi ha cap —, el menys imperfecte i el més digne. Hom cerca, cerca, i no en troba de millor.

En canvi, el partit no és un lligam inevitable, ni obligatori, sinó un lligam que no lliga a ningú. Un hom sempre és lliure de sortir-se'n sense que per aquest fet minvi els seus drets polítics, ni socials. La democràcia, doncs, no és constitucional a la vida interna d'un partit ni a la seva disciplina; desbarrantament de les seves portes despenja d'ofici garanties especials als que hi entren.

No sol això. L'existència democràtica dels partits mena sempre a la desorientació i a la imprecisió; la qüestió és precisament els mals que de vegades ens porten quasi amb aquest mètode. Encara que el nostre no s'hagi desorientat, és evident que n'han de tenir de molt, i els partits no s'han de desorientar.

Un partit és això: una doctrina imperiosa per un moment que no cal que sigui individualista, però que efectivament no pot ésser multitudinari.

Així mateix, i deixant de banda les altres raons que caldrà remetre i analitzar en un desenvolupament complet d'aquest tema, els partits tenen dins la democràcia una funció correctiva que sol poder exercir efectivament el no calen en la meua opinió. Els partits no s'han de desorientar, és evident que n'han de tenir de molt, i els partits no s'han de desorientar.

En primer lloc — respondré —, de cada partit, dins un Estat democràtic, sempre són responsables, si no davant el partit, davant el cos electoral, que pot perfectament arribar a ser multitudinari. De manera que això del senyor, com a lletra política va bé; però com a lletra política va malament. En segon lloc, per controlar o contrariar dins el cos electoral, la tasca dels directors no cal pas. Fins i tot a una democràcia parlamentària de cada minut o de cada hora: basta votar un cop a l'any per ratificar la confiança o per retirar-la.

CARLES SOLDEVILA

La rectificació del Cens electoral

Els electors no inscrits trobaran a les pàgines interiors d'aquesta edició les instruccions de les Oficines d'Acció Catalana Republicana de Barcelona, encaminades a facilitar la seva inclusió a les llistes electorals.

Dissabte i diumenge serà rectificat el Cens electoral

Tots els electors no inscrits, i especialment els que no eren a les llistes per no tenir l'edat de figurar-hi, però que ara s'hi poden fer incloure en el cas d'haver completat 23 anys abans del pròxim dia 10 de maig, són invitats a utilitzar els serveis de les Oficines d'Acció Catalana Republicana de Barcelona fins per tot demà, dimecres. Passat aquest termini, és difícil que les oficines municipals d'Estadística puguin despatxar a temps la documentació de les peticions que tramiten les secretaries dels partits polítics. Els electors trobaran les instruccions de les Oficines d'A. C. R. de Barcelona a les pàgines interiors d'aquesta edició. Les peticions de rectificació del Cens electoral, de qualsevol documentació han d'ésser presentades dissabte i diumenge vinent.

EL CONSELL DE MINISTRES D'AHIR

IMPORTANT ACORD SOBRE ELECCIONS

S'elegirà un diputat per cada 50.000 habitants. Cada província formarà una sola circumscripció, a excepció de Madrid i Barcelona, que constituïran circumscripció pròpia. — Suspensió de l'article 29

Madrid, 4. — El ministre d'Instrucció pública, senyor Marcell·l Domingo, ha facilitat, en sortir del Consell, la següent nota oficial, referent al tractat en la reunió ministerial:

"Se ha decidit el Consejo a problemas electorales, acordándose lo siguiente:

Que por el presidente del Gobierno provisional y los ministros de Trabajo y Gobernación se redacte un decreto en el que consten los acuerdos siguientes:

Se elegirá un diputado por cada 50.000 habitantes. La fracción superior a 40.000 se tendrá en cuenta en provincias no en ellas más que 5 diputados.

Suspensión de los distritos, salvo Ceuta y Melilla, que elegirán un diputado cada uno.

Cada provincia formará una sola circunscripción, a excepción de Madrid y Barcelona, que constituirán cada una de ellas circunscripción propia.

Se crea la nueva escala para el voto restringida con la proporción teórica de 10 y 20 por 100.

Nadie podrá ser proclamado diputado en el primer escrutinio sin haber obtenido, además de la mayoría relativa, un 20 por 100 de votantes.

En el segundo escrutinio, el voto quedará restringido según la escala aplicable al número de votantes.

Serán elegibles las mujeres y los ascendientes.

La incapacidad para el ejercicio de jurisdicción no alcanzará a quienes ejerzan ésta por sufragio popular y a los funcionarios de la administración central.

La Asamblea constituyente decidirá si para ello mantiene, suspende o modifica la ley de incompatibilidades.

Extensión de la fe pública a todos los funcionarios, activos, excedentes, cesantes, jubilados y aspirantes, que tengan la condición de letrados, comprendiéndose además a las Juntas de gobierno de los Colegios de Abogados.

Movilización del ministerio fiscal contra el soborno.

Aplicación del procedimiento infraccional contra el delito, y castigo al delito económico con la incapacidad del candidato corruptor.

Suspensión del artículo 29 y proclamación de candidatos por todas las medias señaladas en la ley electoral.

Ni el Gobierno ni autoridad alguna envía los expedientes electorales al tribunal de actas protestadas, sometiendo tales a la soberanía de la asamblea constituyente.

Al final de este acuerdo se examinó el problema de la coalición electoral y se reconoció por todos los ministros que la decisión pertenece a las respectivas asambleas. Se manifestó unánime el deseo de aconsejarse que mantengan la concordia."

Els revolucionaris legalistes de Madeira

Quan escrivim aquestes ratilles el Govern dictatorial portuguès concentra totes les forces que té disponibles en la Madeira, mentre a Portugal creix l'agitació i a Lisboa, els valents estudiants de Medicina s'aixequen contra la dictadura.

Els revolucionaris legalistes de Madeira s'apresten a resistir desobediència l'atac de forces tan superiors.

En les tres setmanes que han tingut de treva han organitzat l'ur defensiu.

No els falten mitjans. De les Açores els ha arribat un vellell amb què vivia i el reforç d'un grup de revolucionaris que hagué d'evacuar aquelles illes. Les provisions no escassegen. En les primeres dies de la revolució hom desenvolupà un important contraband de blat de vapor nou "Garcia" del "P. de Alentejo", 300 sacs de farina de blat; 100 d'arròs, 500 bari's amb ciment; del "Guiné", 500 sacs de blat de moro; de l'"Alca", 4.250 sacs de farina de blat, i finalment del "Cenhora da Lapa", 342 tones de sal i 500 feixos de bacallà.

Com es veu, els aliments essencials de moment no escassejaren. Ara el que cal és que puguin resistir victoriosament l'atac desesperat que contra d'ells s'inicia. Ja el primer desbarbament ha estat rebutjat.

Els legalistes disposen d'una societat emissora ràdio-telefònica, que provoca la colera impotent del Govern. Així poden els revolucionaris tenir al corrent el poble portuguès de l'ur actiu i del descabellament dels esdeviniments, sense preveia censura. Fa pocs dies els dictadors intentaren un desembarcament per tal de desmuntar l'odiós estació... No sabem quin èxit tingué la temptativa.

Mentrestant, ha estat amplament utilitzada i ja des dels primers dies de la revolució el comandant de marina Sebastião Costa — una de les ànimes de l'insurrecció — radiava una proclamació al poble, a la marina i a l'exèrcit portuguès. Entre altres coses hi deia que una dictadura militar és exactament el contrari del principi legal indispensable a la pau interna que defensava des del primer dia de la República; que la causa essencial de les arbitrarietats que es cometien a Madeira i que s'han comès i continuen essent cometes en tot el territori de la República, és l'existència de la dictadura militar més enllà del límit determinat en el programa del 28 de maig de 1926 (data de la implantació de la dictadura); que, de què a això, han considerat que no poden els oficials de Madeira acceptar ordres d'un govern de la República que no sigui enterament republicà i completament exactament el programa del 28 de maig, restablint des d'ara les llibertats públiques abolides fa gairebé cinc anys i tornant, dintre del període que determina el mateix programa, a la normalitat constitucional.

Recorda que pel gener darrer la majoria d'oficials de l'exèrcit portuguès feren declaracions en el mateix sentit al govern dictatorial i que

aquest es negà a fer una consulta a l'exèrcit, com se li demanava.

Protesta després contra el sofisme inacceptable del partit batejat amb el nom d'"Unió Nacional" (la Unió Patriòtica local, també organitzada pel propi govern), que els republicans rebutgen, i contra una constitució monàrquica integralista, atorgada, que els militars no accepten i que la nació repudiaria demà com a suprema afront a les seves llibertats i als seus principis republicans.

Finalment assegura que si hom llançes un atac contra Madeira, es defensarien els revolucionaris fins al darrer extrem amb tots els homes i les armes que posseeixen i amb les que reben de l'estranger.

Mentrestant, van acudint a Madeira tots els liberals que poden arribar i que s'ajunten a la formidíssima lla de l'Atlàntic i redueix de la llibertat portuguesa.

Concepte de la revolució? Escoltem un revolucionari autoritzat.

August Casimiro, escriptor ben conegut de la nova generació lusitana acabava així un article publicat al periòdic "Notícias da Madeira", després de parlar de l'ur escrutat dels militars de la guarnició:

"Han fet una revolució?

Si han practicat cap acte de violència han creat a Madeira l'ordre veritable, han llograt en l'ur funció de soldats, han donat prestigi a l'ur uniforme i han restaurat la Llei.

I si no a la Llei, a un govern que la respecti i la garanteixi, obriran!"

Esperem que els valents revolucionaris de Madeira podran trobar al Continent l'ajut necessari per al triomf. Déu ho vulgui. I que bec aviat tota la Península pugui reiniciar un camí de legalitat i de civilització massa poc gaudit, desgraciadament, fins ara.

GONÇAL DE REPARAZ (MI)

Són electors tots els ciutadans que tinguin 23 anys el dia 10 de maig

A les pàgines interiors d'aquesta edició trobaran les instruccions que donen les Oficines d'Acció Catalana Republicana de Barcelona, per tal de facilitar la seva inclusió a les llistes electorals.

Subscripció pro obrers sense feina

	Pessetes
Suma anterior	1.154
A. Antich	100
Amanda Liebot de Cases	5
L. M. G.	5
P. M. S.	1
A. F. L.	1
Total	1.262

La Reina dels Jocs Florals, senyoreta Maria Blau

COMENTARI

Jocs Florals de 1931

Amb tota la pompa, amb tremula emoció per part dels concurrents, se celebraren ahir els Jocs Florals de Barcelona al Palau de la Música.

Els Jocs Florals, però, se celebraren diumenge en unes circumstàncies tan diferents a les tradicionals que no és per ventura cap paradoxa dir que quasi deixaren d'ésser tradicionals. 79 anys de cantar la Pàtria amb una cançonera repetició de tòpics i mots arcaïcs i coratjosa, present, la Pàtria una, la Catalunya una, que per damunt dels himnes i de les cançons, dels plans i de les el·loques, aspira a obtenir, amb la més inextinguible de les urgències, la unanimitat de voluntats sostinguda per la unanimitat dels cors.

Els Jocs Florals de 1931, el descabellament literari dels quals la data del 14 d'abril no ha intervingut, no han pogut premiar un dels millors poemes en prosa que concurren escrits a honor de Catalunya, la nostra mare Pàtria: el decret sobre l'ús de la llengua catalana a les escoles primàries. Tants d'alexandrins, d'hendecasil·l·ls i d'octosíl·ls, rimats i rimots a llor de la nostra llengua perenne, tants de sospirs, tants de gemecs emesos pensant en ella i en la seva vida indigent, i heus ací en la més estricta de les prosas oficials el més bell poema d'enguany. Ja no els valdrà als catalanistes utòpics de cantar la llengua: caldrà que l'emprin en la integritat de la seva vida particular i pública. No hi haurà excusa vàlida perquè el vociferador de visques radicals refusi la llengua nacional en la merèndia dels seus afers, o obturi les butxaques del gabany amb les palleriques de diaris datats a Barcelona però que nequen el català des del títol. No hi haurà excusa tampoc per al versaire floreles que compongui corrandes cursis a la parla mairal. Des del 14 d'abril el millor himne a la pàtria és formar obviament com a soldat de Catalunya; els millors poemes a la llengua són els que els maronistes, els pintors, les mecaniques, els taquígrafs, els linotipistes escriuran damunt

el marbre, la fusta, la tela o el paper les més vulgars de les llegendes o dels documents escrits en el més nob·ls dels idiomes.

Quan floridament hi haurà encara el cant dels catalanistes que fan, la Catalunya actual, la Catalunya futura, edificarà el més bell monument a la seva glòria immortal. Amb la unitat nacional reconeguda i la llengua reconstruïda, Catalunya, més que chorros del seu passat, necessita obrers silenciosos a les seves ordres. Els Jocs Florals, en les seves manifestacions més pintoresques, seran encara expressió d'un daler inassolit a València, a Perpinyà o a Palma de Mallorca. A Barcelona seran una monjoia gloriosa però superada.

Creiem que tota el Govern de Catalunya, propi els Jocs Florals han de modificar l'ur orientació literària. No caldrà recordar el nombre de poemes i de proses malverses que s'han abstingut de "florejar" a d'intervir en aquesta festa literària si l'ur actitud no serà ser a sostenir el nostre punt de vista. Així és que els Jocs Florals de Barcelona han d'esdevenir un gran concurs literari, on la modernitat i l'antiquitat pugui lluitar amb l'Alexandria o abstrada.—J. V. F.

A TURQUIA

Avui acaba el mandat de Mustafà Kemal

Constantinoble, 4. — El mandat presidencial de Mustafà Kemal acaba demà. Hom espera que serà reelegit president de la República. — Fabra.

Es reelegit per unanimitat

Ankara, 4. — Ha estat inaugurada la quarta legislatura de l'Assemblea nacional. La dita Assemblea procedí a l'elecció de nou president de la República, per un període de quatre anys. Ha estat reelegit per unanimitat el "khalif" Kemal. Ismet Paixà presentarà la dimissió, però tan sols per fórmula, naix que, tanmateix, es dona per descomptat que serà encarregat de reconstituir el Ministre, cor que farà reformant lleugerament l'actual. — Fabra.

L'ACORD AUSTRO-ALEMANY

Un discurs alarmant

París, 4. — Comandant de Mèxic, senyor de l'exèrcit M. Lucien Hubert, senador i president del Consell General de les Ardenes, en el seu discurs davant el Consell general de la unió austro-alemanya és un anel de l'Anschluss i que no cal dubtar que, políticament, Alemanya i Àustria han anat més enllà de l'esperit dels tractats. Jurídicament — afecí —, Àustria ha tractat d'elaborar compromisos precisos. Aquest retorn brutal als mètodes de la diplomàcia antiga ha alarmat tot el món; no obstant — digué —, cal esperar que el projecte francès d'Unió Europea permetrà consolidar la pau. — Fabra.

Demanen l'acord malgrat les dificultats

Viena, 4. — La Federació Austríaca s'ha adreçat al Govern demanant que continuï amb rapidesa les negociacions per a la unió austro-alemanya fent cas omís de les dificultats amb què, tant a l'interior com a l'exterior, totes el projecte.—Fabra.

ALS ESTATS UNITS

Els valors estrangers

Washington, 4. — El doctor Julio Klein, secretari adjunt del Departament del Comerç, pronuncià ahir un discurs que fou escampat per ràdio per tot el país, en el qual declarà que l'èxode de valors estrangers que hi havia a EE. UU. no té valor a la història.

El valor total dels valors adquirits pels banquers estrangers després d'haver cotitzat els més baixos preus d'havia en 1930 a més de 500 milions de dòlars. — Fabra.

A ANGLATERRA

El Govern manté el vet del túnel sota el canal de la Mànega

Londres, 4. — A la Cambra dels Comuns el senyor MacDonald, contestant a una pregunta del diputat liberal senyor Mander, ha dit que el Govern considerava necessari seguir mantenint el seu vet a la construcció d'un túnel sota el canal de la Mànega.— Fabra.

Viola d'or i argent

Passa la Verge pel cel de febrer

Venim pel cel de febrer
dintre una alba camponesa
entre perfums de viola
i flors d'ametller.

Venim tota amorosa,
pels camins coberts de glaç,
amb l'infant que es vostra vida
arribant en el braç.

Un raig de sol trenca l'alba
i jois us escomet,
que l'infant té la mà halba
i ploriqueta de fred.

Vibes d'alta la tonada
dels ocells, pel dematí;
es torna llum la rosada;
es torna d'or el camí.

S'endevina per la serra

— Don temps, encara incert:
— Mat que golia a la terra
— Per vos un tapís verd.
— La claror viva que passa
— Jón el gèbre de cristall:
— El bressol es desglaja
— Per a fèrves de mirall.

La neu dels cims, blanca i freda,
— ara té un color rosat;
— el mateix to de la seda
— est nostre vestit brodat.

I Vos, dintre l'alba clara,
amorosa beneix,
amb un dolç esguard de mare
el dia blanc que us somria.

Devant l'altar que fulgura
de la llum caporall,
entre oïres de cara pura
obrireu vòstre infant.

Vós que sou de gràcia plena
resarcu una mossa divina;
deixareu la pla d'ofrena
de dos tendres colomins.
Sentireu la profecia
que farà el vell Simó
del vostre fill que somia
rotar d'àngels i clero.

I després, Verge Sagrada,
amb el fill en el braç,
reprenedre la caminada
pels camins coberts de glaç.
Ens fareu, oh dolça mare,
un adieu ben falaguer,
i us fondrem en l'alba clara
del cel gelat de febrer.

Acolliment

Abragada
Aqueixa plaça, amig, germana de la
[teu],
no la sentes com vibra, d'un ritme
[igual]?

Als Platans, cada buf solava un cirial,
mes en la mà de cel qu'el fillam ros
[l'encreu]

I veus, jo m'he pensat qu'a la teua
aquell esguard portava una nova clau
[for].

A For estudiant, divina resplandor,
per cada ram marçit una promesa en
[essa]

I pel teu enyorar l'etern de nostre amor.

Ignat! Benagu espomada, als teus la-
[vis] collits,
s'espevia amb delit de la trona al com-
[reu].

assalta la càtedra, i amb el permís de
[Déu],
pels barris d'examplis esbarreja pre-
[sumida]

L'ànima de la pàtria als espais de la
[reu].

Si l'emoçió perleja a ta humida par-
[pella],
el llum dels minyons beu el teu
[dolç] neguit.

Amh la complicitat relata de la nit,
l'esperit vindrà, l'heug com una
[fàbula].

Hi espigol el polen d'un record alor-
[mit].

L'extol elegància dema en una abraçada,
Retrobats anant de la Rambla el ca-
[llu]

al Castellot que sagra, a la Llotja que
[riu],
a la Plaça Aragó de gràcia perfumada,
una mà a cada porta, a cada porta un
[niu].

Pol Maig ocaltarà ta mirada enar-
[rida]
al corral del verger, gaita i llavi ver-
[meia];
a l'ofrena dels horts budarà els ci-
[tells];
ton cor somiarà pots una altra es-
[pellida];
hi brandarem, al raig sedós dels mos-
[catells].

el Còrpus català hi viurà renovellat.

Puntejaràs al llis compàs d'una har-
[monia]
ta sardana, esclatant en sospirs de me-
[tall].

En somni, evocaràs, en la vitor del ball,
el campanar nadiu, que els idèls destrin
en la palpitació d'un senyor enfillat.

L'estiu el seguirem, si vols, quan s'es-
[cambaixi]
al sorral d'Argelès, pell rosa a sol ba-
[tent];
afinixarà el torment de l'ona el teu tor-
[ment];
del mateix mar fidel la flota i àgil
[faixa]

el caraglarà en els pics de viu argent.

O bé, si t'agrada, a Font-Romeu
[s'iria]
al lluminós redós del Carlit regalat;
i per retrobar l'aire ungit de Moun-
[rat].

Sant Martí la salut a l'aina ens por-
[taria]
i del Canigó, al cob, l'ale purificat.

Aquí la tradició ferma arrapa la roca:
una ombra violeta en la runa ha drecat
sa mà de l'irris: al monastir reviscolat
cada pedra dirà el mèrit que li pertoca
i els segles l'auranclaran d'eternitat.

Aqueixa terra, amig, germana de la
[teu],
no la sentes com vibra anit d'un ritme
[igual]?

que ens fa que cada buf acliui un ci-
[rial]
quan, en la mà de cel qu'una santa fe
[encreua],
la mercè d'un estel nos somnia des de
[la dalt].

Després hem procedit a nomenar Mes-
tres en gal amb, als poetes Joan Arús
i Josep Maria Segarra. El P. Miquel
d'Espulgues, president del Consistori
dels Jocs Florals, va recitar les paraules
de ritual en aquests casos, i els
nos Mestres de la gala científica, pas-
saren a abraçar als companys enmig
d'una gran ovació.

Després hem procedit a nomenar Mes-
tres en gal amb, als poetes Joan Arús
i Josep Maria Segarra. El P. Miquel
d'Espulgues, president del Consistori
dels Jocs Florals, va recitar les paraules
de ritual en aquests casos, i els
nos Mestres de la gala científica, pas-
saren a abraçar als companys enmig
d'una gran ovació.

Després hem procedit a nomenar Mes-
tres en gal amb, als poetes Joan Arús
i Josep Maria Segarra. El P. Miquel
d'Espulgues, president del Consistori
dels Jocs Florals, va recitar les paraules
de ritual en aquests casos, i els
nos Mestres de la gala científica, pas-
saren a abraçar als companys enmig
d'una gran ovació.

Després hem procedit a nomenar Mes-
tres en gal amb, als poetes Joan Arús
i Josep Maria Segarra. El P. Miquel
d'Espulgues, president del Consistori
dels Jocs Florals, va recitar les paraules
de ritual en aquests casos, i els
nos Mestres de la gala científica, pas-
saren a abraçar als companys enmig
d'una gran ovació.

Després hem procedit a nomenar Mes-
tres en gal amb, als poetes Joan Arús
i Josep Maria Segarra. El P. Miquel
d'Espulgues, president del Consistori
dels Jocs Florals, va recitar les paraules
de ritual en aquests casos, i els
nos Mestres de la gala científica, pas-
saren a abraçar als companys enmig
d'una gran ovació.

Després hem procedit a nomenar Mes-
tres en gal amb, als poetes Joan Arús
i Josep Maria Segarra. El P. Miquel
d'Espulgues, president del Consistori
dels Jocs Florals, va recitar les paraules
de ritual en aquests casos, i els
nos Mestres de la gala científica, pas-
saren a abraçar als companys enmig
d'una gran ovació.

Després hem procedit a nomenar Mes-
tres en gal amb, als poetes Joan Arús
i Josep Maria Segarra. El P. Miquel
d'Espulgues, president del Consistori
dels Jocs Florals, va recitar les paraules
de ritual en aquests casos, i els
nos Mestres de la gala científica, pas-
saren a abraçar als companys enmig
d'una gran ovació.

Després hem procedit a nomenar Mes-
tres en gal amb, als poetes Joan Arús
i Josep Maria Segarra. El P. Miquel
d'Espulgues, president del Consistori
dels Jocs Florals, va recitar les paraules
de ritual en aquests casos, i els
nos Mestres de la gala científica, pas-
saren a abraçar als companys enmig
d'una gran ovació.

Després hem procedit a nomenar Mes-
tres en gal amb, als poetes Joan Arús
i Josep Maria Segarra. El P. Miquel
d'Espulgues, president del Consistori
dels Jocs Florals, va recitar les paraules
de ritual en aquests casos, i els
nos Mestres de la gala científica, pas-
saren a abraçar als companys enmig
d'una gran ovació.

Després hem procedit a nomenar Mes-
tres en gal amb, als poetes Joan Arús
i Josep Maria Segarra. El P. Miquel
d'Espulgues, president del Consistori
dels Jocs Florals, va recitar les paraules
de ritual en aquests casos, i els
nos Mestres de la gala científica, pas-
saren a abraçar als companys enmig
d'una gran ovació.

Després hem procedit a nomenar Mes-
tres en gal amb, als poetes Joan Arús
i Josep Maria Segarra. El P. Miquel
d'Espulgues, president del Consistori
dels Jocs Florals, va recitar les paraules
de ritual en aquests casos, i els
nos Mestres de la gala científica, pas-
saren a abraçar als companys enmig
d'una gran ovació.

Després hem procedit a nomenar Mes-
tres en gal amb, als poetes Joan Arús
i Josep Maria Segarra. El P. Miquel
d'Espulgues, president del Consistori
dels Jocs Florals, va recitar les paraules
de ritual en aquests casos, i els
nos Mestres de la gala científica, pas-
saren a abraçar als companys enmig
d'una gran ovació.

Després hem procedit a nomenar Mes-
tres en gal amb, als poetes Joan Arús
i Josep Maria Segarra. El P. Miquel
d'Espulgues, president del Consistori
dels Jocs Florals, va recitar les paraules
de ritual en aquests casos, i els
nos Mestres de la gala científica, pas-
saren a abraçar als companys enmig
d'una gran ovació.

Després hem procedit a nomenar Mes-
tres en gal amb, als poetes Joan Arús
i Josep Maria Segarra. El P. Miquel
d'Espulgues, president del Consistori
dels Jocs Florals, va recitar les paraules
de ritual en aquests casos, i els
nos Mestres de la gala científica, pas-
saren a abraçar als companys enmig
d'una gran ovació.

Després hem procedit a nomenar Mes-
tres en gal amb, als poetes Joan Arús
i Josep Maria Segarra. El P. Miquel
d'Espulgues, president del Consistori
dels Jocs Florals, va recitar les paraules
de ritual en aquests casos, i els
nos Mestres de la gala científica, pas-
saren a abraçar als companys enmig
d'una gran ovació.

Després hem procedit a nomenar Mes-
tres en gal amb, als poetes Joan Arús
i Josep Maria Segarra. El P. Miquel
d'Espulgues, president del Consistori
dels Jocs Florals, va recitar les paraules
de ritual en aquests casos, i els
nos Mestres de la gala científica, pas-
saren a abraçar als companys enmig
d'una gran ovació.

Després hem procedit a nomenar Mes-
tres en gal amb, als poetes Joan Arús
i Josep Maria Segarra. El P. Miquel
d'Espulgues, president del Consistori
dels Jocs Florals, va recitar les paraules
de ritual en aquests casos, i els
nos Mestres de la gala científica, pas-
saren a abraçar als companys enmig
d'una gran ovació.

Després hem procedit a nomenar Mes-
tres en gal amb, als poetes Joan Arús
i Josep Maria Segarra. El P. Miquel
d'Espulgues, president del Consistori
dels Jocs Florals, va recitar les paraules
de ritual en aquests casos, i els
nos Mestres de la gala científica, pas-
saren a abraçar als companys enmig
d'una gran ovació.

Després hem procedit a nomenar Mes-
tres en gal amb, als poetes Joan Arús
i Josep Maria Segarra. El P. Miquel
d'Espulgues, president del Consistori
dels Jocs Florals, va recitar les paraules
de ritual en aquests casos, i els
nos Mestres de la gala científica, pas-
saren a abraçar als companys enmig
d'una gran ovació.

Després hem procedit a nomenar Mes-
tres en gal amb, als poetes Joan Arús
i Josep Maria Segarra. El P. Miquel
d'Espulgues, president del Consistori
dels Jocs Florals, va recitar les paraules
de ritual en aquests casos, i els
nos Mestres de la gala científica, pas-
saren a abraçar als companys enmig
d'una gran ovació.

Després hem procedit a nomenar Mes-
tres en gal amb, als poetes Joan Arús
i Josep Maria Segarra. El P. Miquel
d'Espulgues, president del Consistori
dels Jocs Florals, va recitar les paraules
de ritual en aquests casos, i els
nos Mestres de la gala científica, pas-
saren a abraçar als companys enmig
d'una gran ovació.

Després hem procedit a nomenar Mes-
tres en gal amb, als poetes Joan Arús
i Josep Maria Segarra. El P. Miquel
d'Espulgues, president del Consistori
dels Jocs Florals, va recitar les paraules
de ritual en aquests casos, i els
nos Mestres de la gala científica, pas-
saren a abraçar als companys enmig
d'una gran ovació.

recullir les seues costums jurídiques i
les compila en la famos cos de Dret
complet, retolat: *Llibre de les Cos-
tums generals escrites de la insigne
Ciutat de Tortosa*. Este Codi és
un monument erigit al bon senty, a la mo-
ralitat, justícia i a la democràcia i a
ho han reconegut les més savis ju-
riscults del món; dins d'el s'ager-
manen totes les rivalitats de les di-
ferents classes socials sene tindre que
acudir a les lleis angleses i aragoneses.
Es, alhora, l'instrument més fidel del
nostre riquíssim llenguatge i de la nos-
tra personalitat, la qual delinix ad-
mirablement lo millor crític de les
Costums, Bienvenido Oliver, amb les
següents paraules: En este Codi "se
corroborà la constant tradició que
s'adverteix en los habitants de Tortosa
a viure emancipats de tot poder es-
trany, a obtenir la major suma de li-
bertat civil i política i a consolidar la
seua independència mitjançant les in-
stitucions més lliures que es coneixen en
la Edat Mitjana".

Jaume I, qui sortí de Tortosa cap
a València amb ses gales i
ballesters, acompanyat del Consell
de la Ciutat, tan admirador es mo-
strava de la sabiduria i seny del nos-
tre Codi, que al conquistar la ciutat del
Tírria, va aconsellar als valen-
cians que en cas de dubte, de bui-
desa o de defecte en los seus Furs
preguessin com a supletoris les lleis
tortosines i així ho feren.

Desitjosa Tortosa de consagrar la
uniat política de Catalunya, s'hi va
anexionar voluntàriament i així ho
fa constar en les "Constitucions de
la Cort de Tortosa" de l'any 1365.
Lo document és interessantíssim, però
en gràcia a la brevetat reprodui-
xo sols lo primer paràgraf que, en
llenguatge modern, diu així:

"Darrerament, som no siga l'elit
les membres de partir-se d'el cap i
la ciutat de Tortosa, alga membre
notable e insigne del Comtat de Cata-
lunya; per ço amb la present nostra
Constitució, per tot temps valedora,
estatutim i sancionem que mal la dita
Ciutat d'aquells Comtat i Principat
puga ésser separada, a n'ells tots
temps romangua unida..."

La nostra fisonomia no es revela
sols en les seues institucions i usos,
sinó en altres manifestacions del seu
territori i també en certa detalls dels
notables edificis gòtics de la seua
lloc. Seu Basílica i Palau Epis-
copal.

El Nord religiós, la nostra Dibi-
cesi és gloriósament històrica i ha
estat governada per Prelats i Car-
denals eminents i per sapientíssims
Bisbes de Barcelona, traslladats a
Tortosa.

Una detinguda investigació als
Arxius de la Ciutat i comarca na-
tural, mos revelaria la puresa i ri-
quesa de nostra llengua materna,
tresor lingüístic sols comparable a
les perles que es troben dins les
nacres. Honor gran és per a Tor-
tosa poder-ho proclamar i recordar
que en les Corts celebrades en son
clos en 1441, es va trencar la cos-
tume de contestar lo discurs del Rei
en llatí per a fer-ho en català i
honor seu és també l'haver fundat
una de les primeres "Acadèmies de
Gaya Ciencia" quan l'Idioma matern
incitava la seua decadència.

Aimant de les tradicions i jerar-
quies pàtries, va alçar un soment
en contra de Don Joan II i en favor
de l'infel·lig Princep de Viana i al
costat de Catalunya va estar en cos
i ànima en la Guerra de "Successió",
i si en la "Guerra dels Segadors"
apareix adherida a Felip IV, la his-
tòria fidel i documentada mostrarà
aviat que la massa general del poble
es va alçar al crit de "muynar los
traïdors!", i que per defensar així
les llibertats de Catalunya, moriren
penjats una colla de benemèrits pa-
triotres tortosins.

Si Tortosa és o no catalana, re-
cordem que a l'enfonsar-se l'absolu-
tisme del segle XVIII i primera
meitat del XIX, Tortosa va ésser la
que més va matinar en defensa
de la personalitat de Catalunya i la
que en la memorable data del 18 de
Març de 1869, va reunir en son clos
als representants de Catalunya, Ara-
gó, València i Balears per a reivin-
dicar l'esperit de la gloriosa Confe-
deració Catalano-Aragonesa baix lo
nom d'aquell "Pacte federal" que
tant de prossilts va tindre en tota
Espanya.

Si breu ha estat en la síntesi his-
tòrica de Tortosa, més curt he de
ser ara al complir lo deure sagrat
de retraure l'obra patriòtica d'un
reduit nombre dels seus fills il·lus-
tres, tan dignes de l'acollida i de
l'agraïment de tot Catalunya com
los següents:

Lo cavaller Mossèn Cristòfol Des-
nuig en los seus erudits "Colloqui
de la insigne ciutat de Tortosa"
(1557), és un enamorat de Catalu-
nya; pugna per a conservar la seua
unitat i es plany dolorosament al
veure que certes famílies, oblidant
la llengua mare, parlen en castellà.

Motiu d'orgull és recordar l'esforç
valerós del nostre popular poeta i
compatriota Mossèn Vicent Garcia,
Rector de Vallfogona, a qui devem
la reivindicació de la Llengua de
Catalunya, quan estava en vergo-
nyosa decadència i sols servia "per
a romanços de cego" i altres fins
vulgars.

A un tortosí i molt volgut ante-
passat meu, lo polígraf Jaume Tíó
i Noé (1816-1844) li deu Catalunya
los primers esclats del Romanticis-
me i l'esforç que ell va emprar per
a desterrar les traduccions ex-
trangeres i dur a l'escena dels prin-
cipals teatres de Barcelona, les més
glorioses gestes de la gran Confe-
deració, afanyós de que el poble
analfabet conegués la Pàtria i redre-
cés lo seu esperit. En la meua mu-
desta obra "Temps, vida i obra de
Jaume Tíó i Noé" està ben provat
el documentat.

Ahora és de justícia fixar-mos en

l'eminent musicògraf Felip Pedrell,
autor de "Els Pirineus", del "Comte
l'Arxau" i d'una infinitat de pro-
duccions musicals, reviscoladores de
les melodies populars catalanes, tan
injustament oblidades dels catalans,
i lo mateix me dol manifestar de
l'insigne escultor Agustí Querol,
autor de la "Jove Catalunya" i del
grup "Indiví i Mandoní", inspirat
per Guimerà, i d'altres monuments
que arreu del món recorden lo gení
dels artistes que i pregonen la glò-
ria dels fills de Catalunya.

L'art de la Pintura va trobar, així
mateix, un artista enèrgic, en l'il-
lustre tortosí Antoni Casanova i
Estorach, eximí pintor històric i
anecdòtic, autor de la notable i vi-
gorosa composició "Lo primer Con-
celler de Barcelona Don Joan de
Fivaller", en lo moment de reclamar
al rei Ferran d'Antequera la reivin-
dicació i respecte dels lurs de Cata-
lunya, i altres produccions vinculades
en la història de la nostra terra.

Es una vergonya i una injustícia
que en la "Galeria de catalans il-
lustres" no hi figuren encara los re-
trats de Tíó, de Pedrell, de Querol
i Casanova.

Vaig a acabar, però permetem-me
que ans d'emmudir manifeste el meu
goig davant de la reivindicació de
Catalunya i de la gloriosa restaura-
ció del Govern de la Generalitat. Si
el meu sentiment de pàtria no m'ho
dictés, m'ho imposaria el deure de
retroure el record del seny i de la
fermesa del gran patriota tortosí Fra-
ncisco d'Oliver i de Boteller,
President de la Generalitat i res-
taurador de son bell Palau durant
lo triení de 1596-1599 i Abat de Po-
blet en aquell dia que per orde suu
se van tancar les portes del Mo-
nastir a Felip II perquè s'anunciava
com Rei d'Espanya oblidant que
dins de Catalunya sols era Comte
de Barcelona.

Conegut, com coneixem, lo nostre
secular esperit d'independència i la
nostra exaltant, escoltes joanes
dels llavis nostres, lo per a molts
estrany i antipàtic adagi de que:
"No som ni catalans ni valencians
som tortosins!"

No és una negació històrica ni
geogràfica lo dit aforisme, sinó una
excusatoria honrosa d'un poble que
ha sigut lliure i que per designi de
Déu i voluntat dels ciutadans és lo
més fort baluart en l'avangada de
Catalunya i el nus d'amor que lliga
i enforteix lo com i l'ideal suprem
de llibertat de la gran Confederació
Catalano-Aragonesa.

A un quart i mig de sis el pre-
sident de Catalunya va declarar
acabat l'acte, i hom procedí a la
desfilada amb l'entusiasme que fou
característic en tota la festa. La
Banda Municipal, a les ordres del
senyor Lamote de Grignon, va exe-
cutar "La Marsellesa" i "La Santa
Espina", i l'òrgue central el "Cant
del poble", del mestre Vives.

La comitiva fou objecte de noves
manifestacions de simpatia. El se-
nyor Macià fou ovacionat fins que
va partir amb el cotxe del Palau.
En resum, una nova consagra-
ció política a la trilogia de l'Amor,
de la Pàtria i de la Fe, avui con-
sagrada efectiva, acronada per la
llibertat patrimoni del nostre poble.

El sopar dels Jocs Florals

Dimenge al vespre va tenir
lloc al Restaurant Martin el
tradicional sopar dels Jocs
Florals, que va revestir una
solemnitat.

Hi varen assistir l'alcalde,
doctor Alguader, i esposa; la
Reina de la Festa, senyoreta
Maria Macià; el poeta guanyador
de la Flor Natural, Joan
Arús i esposa; el Pare Miquel
d'Espulgues, Francesc Matheu
i filla Núria, Francesc Mestre i
Noé i fill Ernest, Alexandre
Bulart i fill, Alfons Masve-
res, Maria Manent, Joaquim
Cabot, Joan Ruiz Porta i fill
Ferran, Enric de Fuentes, Joan
Oller i Rabassa, Josep M. de
Segarra, Josep M. Rovira Ar-
guins, Josep Llorent i esposa,
Ots, Carlos Grandó, Octavi Sal-
tor i esposa, Tòmas Roig i Llop
i la senyora Llop, senyora Do-
vesa i la seva filla Maria Mer-
ced, Alemany i Borràs, Felip
Graués, Ferran Agulló, Roig
Roure, i la seva esposa, A. Do-
mènech, Otero, Lluís Via, Ra-
mon Garriga, Narcís Maçó, Llo-
renç Ribes, Joaquim Pellicana,
Amadeu Vives, Surinyac Sentles
i esposa, Artur J. Palau Xime-
nís i esposa, J. Saperas i espo-
sa, Monegal, Antoni Par i fill,
Miguel, Navarro, Rodon, Bertran
i fill, Joan, Rosell i Vilar, Casa-
des i Gramatxes, Antoni Navar-
ro, Joan M. Guasch, Cubas,
Poig i Alfonso, Roderas i Cal-
moll, Alexandre Font i d'altres.

Els llocs presidencials eren
ocupats pels senyors alcalde,
Reina de la Festa, poeta guanyador
de la Flor Natural, Pare Miquel
d'Espulgues, president del
Jurat i Francesc Matheu,
president del Consell dels Jocs.

El President de la Generali-
tat de Catalunya no pogué as-
sistir al sopar per haver-ho im-
pedit atencions imprevistes i
urgents.

A l'hora dels postres, el se-
nyor Bulart i Blat va dir que
com de consuetud seria llegit
dels totes les composicions en
vers premiades als Jocs Flo-
rals.

Pels seus respectus autors
foren llegides les que obtingueren
els premis ordinari i
extraordinari.

La senyoreta Dovesa va re-
cellar el seu recull de "Muni-
nyenques", que obtingueren el
primer accésit a la Flor. Així
mateix foren llegides les altres
possees distingides amb accésit.

La de Maria Antònia Salvà
fou llegida per mossèn Llorenç
Ribes.

Totes foren molt aplaudides.
A pres dels concorrents llegi-
ren diferents possees originals
els poetes Antoni Navarro, Ra-
mon Garriga, Ferran Agulló,
Joan M. Guasch, Alfons Mas-
veres, Lluís Via, Surinyac Sen-
tles i J. Lleonart, que foren
ovacionats.

Va cloure l'acte l'honorable
president del Consell dels Jocs
Florals, senyor Francesc Ma-
theu, el venerable patriota i po-
eta, el qual digué que aquest
any la festa dels Jocs Florals
ha estat una festa de Joventut.
Li fou reluda una nodrida
ovació.

CONFERENTIA CLUB

René Benjamin, que és una figu-
ra de gran esclat entre els escrip-
tors francesos, honorà ahir la tri-
buna de Conferència Club.

René Benjamin, en la seva con-
ferència, demostrà ésser un parisè
pur sang. Durant cinc quarts d'ho-
ra, el públic va viure un ambient
d'espiritualitat, de fina ironia, de
joia somrient. El conferenciant, en
un estil personalíssim, parlà de con-
ferències i de conferenciants, pun-
tant la seva dissortació d'anecdo-
tes viciades, explicades amb la na-
turalitat d'una conversa amistosa.

Cal remarcar que les conferèn-
cies, en general, són pesades. El
mateix, en alguns casos, havia se-
guit les tan conegudes "Anna-
les", i, finalment, se'n va cansar, com
se'n cansava tothom, perquè una
conferència diària durant una tem-
porada de tres mesos, per exemple,
és un xic massa.

En la seva vida de conferenciant
ha remarcat ambients, llocs i cir-
cumstàncies, i ens en dona compte
d'una manera plena de gràcia i de
gentilesa. A tot arreu es troba una
taula, coberta amb un tapís i un
vas d'aigua. És una decoració fatal
que ningú, enlloc, no ha sabut can-
viar.

La impressió que sent, quan es
decideix a donar una conferència, és
de satisfacció. Se sent alegre com
un infant, se sent feliç. En ésser a
l'estació, per agafar el tren, la pri-
mera cosa que fa, deambulant per
l'andana, és anar a veure la mà-
quina. Això és una prova del seu
benestar. Després escull un com-
partiment on hi hagi una senyora
agradable, amb la qual, però, no en-
taula conversa, per a no perdre la
posada del viatge femení. I aques-
ta poesia del viatge és, trencada bar-
roerament pels qui van a rebre",
que ho fan d'una manera trista i se-
vera, perquè s'imaginen que un con-
ferenciant és, d'esser un home se-
rriós. El fan pujar en un petit auto,
que gairebé mai no s'engrega, i men-
tre el xoier ha de fer manobrar la
maneta, per engegar-lo, els acom-
panyants, generalment tres, l'adver-
teixen que aquell nit, precisament,
arriba un elenc del Teatre francès,
i a la conferència no hi haurà ningú.

Naturalment, no els pot dir altra
cosa sinó: si hi aneu vosaltres tres,
ja serem quatre.

A França hi ha el costum, abans
de la conferència, de fer la presen-
tació del conferenciant. El senyor
que ha de fer-la, ho sap amb deu
dies d'anticipació, durant els quals
la seva família remarca que està
molt nerviós i, en arribar el moment
de dir les frases que tant ha pre-
parat, tremola com la fulla a l'ar-
bre. Hi ha hagut persones encar-
gades de presentar-lo, que han re-
menat anomenant-lo René Benja-

TEULA, CAIRONETS, RAJOLES
i ceràmica en general per a edificacions,
a la casa

COSME TODA

Fàbrica: Hospitalet-Magatzem: Ferlandina, 71
BARCELONA

EASTU-LO

MOST ARNAUTEU
DROGUERIA I FARMACIES

El moviment marítim

VAIXELLS ENTRATS

Vapor americà "Sahale", amb càrrega general, de Tampa.
Vapor espanyol "Ciudad de Palma", amb càrrega general i 181 passatgers, de Palma.
Vapor espanyol "Ciudad de València", amb càrrega general i 350 passatgers, de València.
Vapor espanyol "Teresa Pàmies", amb carbó, de Gijón.
Vapor espanyol "Soc 6", amb fòssil, de Casablanca.
Vapor noruec "Maurita", amb carbó, de Immingham.
Vapor espanyol "Virgen de Africa", amb càrrega general i 12 passatgers, de Castelló.
Vapor espanyol "Cabo Menor", amb càrrega general, de Marsella.
Vapor anglès "Cervantes", amb càrrega general, de Vigo.
Vapor espanyol "Soc 3", amb tràmies, cap a San Carlos de La Ràpita.
Vapor espanyol "Soc 7", amb càrrega general, de Cabo Gata.
Vapor espanyol "Delfin", amb càrrega general i 30 passatgers, de Maó.
Vapor espanyol "Enrique R.", amb càrrega general, de Cartagena.
Vapor francès "Campana", amb càrrega general, de Buenos Aires.

amb càrrega general i 183 passatgers, de Buenos Aires.
Vapor anglès "City of Singapore", amb càrrega general, de Bombai.

Vapor noruec "Dokka", en llit, de València.

Vapor espanyol "Arnabal Mendi", amb càrrega general i dos passatgers, de Villagarçia.

Vapor espanyol "Zorroza", amb gasolina, de Santa Cruz de Tenerife.

Vapor alemany "Kleper", amb càrrega general, de Bremen.

VAIXELLS DESPATXATS

Vapor francès "Campana", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "Argentina", amb càrrega general, cap a Buenos Aires.

Vapor anglès "City of Singapore", amb càrrega general, cap a Oren.

Vapor espanyol "Juan Maragall", en llit, cap a Castelló.

Vapor espanyol "Ciudad de València", amb càrrega general, cap a València.

Vapor espanyol "Ciudad de Palma", amb càrrega general, cap a Palma.

Vapor espanyol "Bever", en llit, cap a Palma.

Vapor espanyol "Cabo Quintana", amb càrrega general, cap a Bilbao.

Vapor espanyol "Cabo Menor", amb càrrega general, cap a Bilbao.

Vapor espanyol "La Guardia", amb càrrega general, cap a Tarragona.

Vapor espanyol "Celta", en llit, cap a Castelló.

NOTICIA RI

LA PUBLICITAT

PREU DE SUBSCRIPCIÓ

	Pics
Barcelona, mes	8'00
Reste de l'Espanya, trimestre	7'00
Amèrica Llatina	8'00
Altres països	9'00

UN NOI GREUMENT FERIT

Al carrer Nou de Sant Francesc va ésser atropellat per un automòbil el noi de sis anys Jaume Barnades, que sofria greus ferides.

El xicot ha estat detingut.

FERIT PER ARMA DE FOC

Jugant a les "xapes", a la plaça de Badalona, davant el pas a nivell de la Riera de Sant Joan, un individu anomenat Miquel "El Moreno" i un altre desconegut es barallaren. Miquel "El Moreno" es va treure una pistola i engegà un tret.

El projectil ferí Josep Uriarte, de 50 anys, que presenciava la partida. Fou traslladat al dispensari, on hom li aplicà una ferida amb orifici d'entrada a la fossa ilíaca dreta, de pronòstic greu.

Després d'assistir, fou traslladat a l'Hospital Clínic.

L'autor del tret no fou detingut, de moment.

PROTESTA D'UNS VENEDORS DE PERIODICS

Ahí al matí es pronuncià al carrer de Vallbona un gran avaluat entre els venedors de la "Fulla Oficial", per protestar que es donés l'edició catalana amb preferència a la castellana.

Va ésser cridada la policia, i per tal d'evitar que l'avalot augmentés, se suspengué la venda; més tard, en intentar-se reprendre, els venedors s'apropiaren d'uns paquets d'exemplars que varen cremar.

Xoco'ata MENSA

La Societat Choral Euterpe, la primera que fou creada a Espanya per l'immortal Josep A. Clavé, va cooperar al festival que, per celebrar l'adveniment de la República Federal Espanyola i el restabliment del Govern de la Generalitat de Catalunya, varen organitzar les entitats juvenils Vanguardia M. I. i el Casal d'Esportistes del Poblet en el local de la primera, València, 387.

La veterana Euterpe, amb un escollit programa, proporcionà moments deliciosos al distingit i nombros públic que omplia per complet l'espai saló-teatre, i arribà al més gran entusiasme quan s'interpretà l'estrena de l'himne del poble català "Desperta, ferro!", lletra d'En Josep Pasqual i Font i música del mestre Juli Pasqual Soler, instrumentat pel jove compositor i director artístic de la Societat Euterpe Enric E. Collier. Aquest himne fou acompanyat per la Banda Martineca.

Hagué de restar-se l'obra, i els seus autors foren obligats a sortir al proscenium diverses vegades per acompanyar els frentes i clamorosos aplaudiments del públic.

No oblidem finalment aquesta festa els que hi foren presents.

AIGUA IMPERIAL VICHY

ELS PAGAMENTS A HISENDA

El delegat d'Hisenenda ha assumptat els següents pagaments:

Casa de Caritat, 28.205'99 pessetes; Hospital de la Santa Creu, 25.022'00; Amics dels Pobres, 7.287'35; Sales de l'Asil, 2.243'68; Trinitat Catalana, 1.000; Joan Cases, 200; Cristòfol Mestre, 1.000; Daniel Morlanes, 300; Josep Nàñez, 28'20; Claudi Oliveres, pessetes 10.000; Jaume Poch, 247'25; Josep Barret, 37'28; Lluís Cabreria, pessetes 152'67.

JOCES VERITABLES OASIS

per a comprar a bon preu aneu a la Joforia Magallà, Tallers, 61

D'UN INTENT DE ROBATORI A UN BANC

Cal rectificar la notícia relativa a un intent de robatori a un Banc del barri de la Llotja. Emulocadament es diu que es tractava d'una succursal del Banc Hispano-Americà. La notícia és certa, però el Banc contra el qual treballaven els ladrocs no és el Banc Hispano-Americà.

Els POLVORS ORGIA de MYRURGIA són la cosada invisible que dona a la bellesa la suau que li mancava.

Relació dels objectes trobats als autòmbus de la Companyia General d'Autòmbus de Barcelona, S. A., durant el mes d'abril passat, els quals són als dipòsits de la dita Companyia a disposició de les persones que acrediten que són de "un propietari". Els dits dipòsits es troben situats al carrer de Luchana, 90 (S. M.). Un mocador amb articles alimentaris, vint portamonedes, un flamenc.

un encenedor, una capsa de cigar, set guants, vuit petagues, un parell d'espadenyes, dos vels, set paquets de roba, onze paraigües, una caputxa impermeable, una peça d'automòbil, onze mocadors, sis quantitats en metàl·lic, un paquet de pell de cabra, una clau i una didala, nou claus, quatre bufandes, un mocador i un parell d'espadenyes, dues carteres, una revista, quatre llibres, quatre gorres, una clau petita, un paquet d'etiquetes, una ermita, un impermeable, una nansa de cuir, un paquet de productes químics, quatre rotllos impresos, uns calçotets, quatre metres, dos collars, un guardapols amb efectes, una navalla, un mocador amb una ampolla, una brusa, una ombrella, un paquet amb un vestit de bany, un sac i un mocador, vuit carter, cinc parells de mitges, una dotzena de camises de nen, una mantellina, tres colls d'home, dues tasses de teixit, dues botines, un carnet, unes tires, una xapa de raspall, quatre claus amb claus, un sac, una tovallola, un mocador i un sac, un cinturó, una bota de vi, unes ulleres, una clau anclea, un estic d'ortografia, un bastó, un titol, una cinta mètrica, dos paquets de llibres, una agulla, unes gries amb estic, dues lletres de canvi, una cadena de timpan, un banderí, una ploma estilogràfica i un espedic.

Marcos Joan Serrà
Canada, núm. 33

UN FERIT EN CIRCUMSTANCIES MISTERIOSES

A la casa de socors del carrer de Barbaia fou portat un individu anomenat Adrià Avilés López, de 34 anys, perquè fou assistit, per haver estat trobat en un dels més pintorescos carrers del districte cinquè abundantment sangant.

Els metges de guàrdia li apreciaren una ferida a la regió fronto-temporal, que fou qualificada de pronòstic reservat.

En ésser interrogat respecte les causes del seu estat, es negà rotundament a prestar declaració.

PASTILLES LAYANTS PRATS

Es el millor purgant

ZOTAL
Guarix Glosopeda, Sarna, Ronya, Blixeres i Arestí

UNA BARALLA

Pere Félix Esteve, de 41 anys, fou atropellat per tres individus al carrer del Marquès del Duero, cantonada al de l'Arc del Teatre.

T. S. F.

Programes per a avui

UNION RADIO BARCELONA
EJ-1 (343 m.)

"La Palabra", diari parlat de Ràdio Barcelona.

8 a 8'30 matí: Primera edició.

8'30 a 9 matí: Segona edició.

10'00: Campanyes horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic de Catalunya. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al NE d'Espanya, a la mar i a les rutes aèries. Nota meteorològica radiotelegràfica per a les línies aèries.

15'00: Emisora de sobretaula.

Tancament del Borsí del marí. El Sextet Ràdio alternarà amb discs selectes: "Mendocino" (pas doble), Relat i Gales; "Rio Rita" (vals), H. Tierney; "Madrid" (one step), L. E. de Francisco; "Gavota chulesca" (de la sarsuela "El Bateo"), F. Chueca; "El puñón de rosas" (selecció), R. Chapí.

14'00: Informació teatral. "Causa", C. Cuit; "Adagio de la sonata Patética", L. v. Beethoven.

14'15: Secció cinematogràfica.

"Dances populars angleses", R. Baughman; "Roberto el diablo" (selecció), G. Meyerbeer; "Creniscu", R. Friml; "Paua la telefonista" (pas doble), E. Danieles.

15'00: Sessió radiobenefica. Organitzada exclusivament a obsequi de les institucions benèfiques, asils, hospitals i cases penitenciàries d'Espanya, amb discs escollits.

16'00: Tancament de l'estació.

17'30: Obertura de l'estació.

Cotitzacions dels mercats internacionals i canvi de valors. Tancament de Borsa.

"Arenes" (pas doble), J. Nacher, Trio Ibèria; "El príncep Igor" (chor de joves poloneses), Borodine, Orquestra Simfònica de París i clars de l'Opera Russa; "Mélange" (valsromàntic), H. Krayton; "Corazón madrileño" (xotis), A. Wester i R. Flares, Trio Ibèria; "Tosca", Puccini, per Lluís Volp; "Marchena" (one step), P. Ribaut, Trio Ibèria.

18'00: El Trio Ibèria interpretarà: "Dance de poupée", Z. Bayer; "Im schönen Lenz", L. Siede; "Los solros del capitán Grant" (selecció), Caballero, "Rosaura" (cega-

Li donaren diversos cops i resultà amb enfonament del maxilar superior i el pòmul dret.

Les lesions foren qualificades de pronòstic reservat al dispensari d'Hospitalet, on li prestaren assistència.

El lesionat assegurà a aquell centre benèfic que no coneix els seus agressors.

EL 10 DE MAIG

Inauguració del "Les aurant GERMANO"

Servei a la carta. Coberta des de 6 ptes

SITUACIÓ ÚNICA I IMMILLORABLE

CORTS, 642

(Junt al Passeig de Gràcia)

ALDARULL AL MERCAT DE SANT ANTONI

Dimenge al matí es produí gran alarma a l'interior del mercat de Sant Antoni, per haver-se sentit xiulets d'alarma.

Resultà que un guàrdia urbà, vestit de paisà, detingué un individu anomenat Antoni Trías, que s'havia apoderat de dos conills que hi havia en una parada; però com sigui que li prengué els conills i l'hi feren tots dos, hi hagué un moment de confusió, que el guàrdia confongué el guàrdia amb el lloctinent i tractà de donar-li una pallassa.

PORTES METALLIQUES

Construcció i reparació. Reparacions gratis per abonament. Tel. 31.767.

INDUSTRIES MANUEL

Muntaner, 6

UN ATROPELL GREU

Al carrer de les Cortes Catalanes va ésser atropellat per una camioneta de la Delegació d'Hisenenda Marian Martorell, de 41 anys.

Traslladat al dispensari d'Hospitalet, li apreciaren una ferida contusa amb hematomes al cap, esmentant el peu dret i ferida commocionada de tendó del peu dret.

Fou trasllatat després a la Clínica del Doctor Julià.

UN CIRABOTES ENERIT

A la plaça de Catalunya, Josep Codorniu es feu netejar les sabates per un cirabotes anomenat, el qual donà per unes sabates el dret i un dret de 50 pessetes.

El cirabotes, que acostumat a vendre sabates, que anava a cercar canvi, i després, deixant allí la caixa i els altres utensilis.

CLARION RADIO

10'00: Transmissió des del saló de la de l'Hotel Ritz. Ballades acompanyades de l'Orquestra Viena.

10'30: Campanyes horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic de Catalunya. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al NE d'Espanya, a la mar i a les rutes aèries.

Cotitzacions de monedes i valors.

21'05: L'orquestra de l'estació.

Tancament del Borsí de la tarda.

Interpretarà: "El profeta" (marxa), G. Meyerbeer; "Canción de mayo", J. Danieles.

21'30: Danses modernes. Emis-

sió a càrrec de l'Orquestra Demons Jazz.

22'00: Notícies de premsa.

22'30: El teatre espanyol: "Las obras púdicas", Conversa literària per D'ac Muntaner, crític teatral de "El Día Gráfico".

22'40: Veülada regional. Emis-

sió a càrrec de les cantores Dolores Cabello i Visiñata Broset i la Rondalla del Centre Aragones, dirigida pel mestre Joaquim Casanoves.

"Barcelona" (pas doble), J. Casanoves; "Serrana rondalla", Guite-

ras; Jotes aragoneses, per la senyoreta Broset; "Los Siles de Zaragoza", Quilès i Siles, per la senyoreta Cabello; "Serenata morisca", Chapí; "Canela" (polka), Grand-

ados; Jotes aragoneses, per la senyoreta Broset; "Auras de España", M. F. Caballero; "Verde"

(pas doble), Goicorri.

23'30: Audició de discos selectes.

24'00: Tancament de l'estació.

J. CASASA, Metge especialista

de malalties de la pell. Lluques varicoses i venèries

Tallers, 29; d'11 a 1 i de 5 a 7.

Festius, d'11 a 1

VIES URINÀRIES

DOCTOR FORTOVA

Guariment ràpid de la Blenorria i les

seus complicacions: Impotència, Aves-

tió, Pell, Pàl·lid, Bist. rnia. Vista

d'11 a 1 i de 5 a 7, obert, de 7 a 9.

Clínica: Comte del Anillo, 4, pral. 2.

(Continguda a la llibreria)

El dolor de
L'ESTÓMAC
es cura amb dues tauletes de
REGULÀCIDO
després de cada àpat

Únic remei que en eliminar
l'acidesa excessiva, deixa la
quantitat necessària per a
assegurar la digestió.

Completament indolent pot prendre's a totes hores.

REGULÀCIDO
regulador de l'acidesa de l'estómac

Tub de 20 tauletes; 2 pososels
En farmàcies i centres d'opisics

EL BARATO
EXTRAORDINARIA
VENDA
DE NOVETATS

TOTS ELS GENERES que imposa la moda;
TOTS ELS DIBUIXOS de darrera creació;
TOTS ELS COLORS que dominen aquesta
temporada;

TOT A PREUS VERITABLEMENT
INCOMPETIBLES

Inauguració del Baixador de Valldoreix

Dimenge va celebrar-se amb tota solennitat la inauguració del Baixador de Valldoreix que la Companyia de Ferrocarrils de Catalunya ha construït amb la col·laboració dels propietaris d'aquell poble en el tracte comprès entre les estacions de la Floresta i Sant Cugat del Vallès.

De bon matí, en tren especial va sortir l'Orleó de Sans el qual va cantar la missa "Fons Donatius" a l'Ofici, essent celebrant el reverent rector de la parròquia i a presència de l'Il·lm. arxiprest de Terrassa.

A la sortida l'Esbart Infantil de l'esmentat Orleó, sota la direcció del mestre Martí, davant de l'església dansaren els ballets populars "L'heret Riera", "L'espuvolet" i el "Ballet de Sant Ferrer", que mereixeren els aplaudiments del nombros públic allí present.

Un repic general de campanes anunciava l'arribada del bisbe de Barcelona que fou rebut amb entusiasme per tot hom i passà seguidament a l'estació la qual fou benida a presència de la Junta Propietària i diverses representacions d'entitats de la rodalia.

A la una arribava el tren especial que inaugurava, portador del conseller de Foment de la Generalitat, senyor Vidal Rosell, acompanyat del capità de mossos d'Esquadra senyor Muntaner. El senyor López Ochoa, capità general, al qual una Banda de regiment va fer unes honores i una representació de la Junta directiva de l'Associació de Propietaris i del Tramvia i Urbanitzacions de Valldoreix. Foren compliments pel senyor Bisbe i altres personalitats allí presents.

Al Casino de Valldoreix fou servit un exquisit lunch que va finir amb unes breus paraules dels senyors Vidal Rosell i López Ochoa, brindant per la prosperitat de Valldoreix, per Catalunya i per Espanya.

A les dues va celebrar-se el dinar de germanor, a l'era de l'antiga Masia Major, presidit pel senyor Vidal Rosell. Regnà molt d'entusiasme entre el gran nombre de comenals que hi assistiren.

Parlaren els senyors Vallès, com a secretari de l'Associació de Propietaris, fent ressaltar la tasca realitzada. El senyor Castelló, com a soci, va exhortar que tot hom compregués ben a fons la festa de germanor que se celebrava i record de l'autoritat fent per l'engrandiment de Valldoreix.

Parlaren també els senyors Escoda, en nom del Casino, que s'adreixà a l'acte, i el senyor Enric Torner, president de l'Associació, fent registrar la tasca realitzada pel seu antecessor senyor Rosell, considerant-lo el veritable president de l'entitat.

El senyor Rosell digué paraules de regreïment i el senyor Vidal Rosell va cloure els parlaments amb un bon i ben significatiu, desitjant jorns de glòria per a la comarca i prometent que l'autoritat que representava com és la figura del senyor Macià, es fela ressò del franc acolliment que se li ha dispensat demanant a l'Ajuntament de Sant Cugat que procedís donar l'ajut necessari a les aspiracions nobles i legítimes dels valldoreixers.

A la tarda, l'Orleó de Sans, sota la batuta del mestre Pérez Moya, desgranà un escollit programa de cançons populars que mereixeren l'èxit a què ja ens té acostumats.

Un ram de pluja va interrompre la festa però, una vegada restada la tarda va continuar amb la celebració de l'Institut de Folklore de Catalunya, dirigit pel mestre J. Rigall, que executà amb impecable exactitud els ballets "La Bolanera del Per-dés", El ballet de Folklores i "Ball de gitanes del Vallès", presentat amb tota propietat.

A LLORET DE MAR (GIRONA)

CLÍNICA MENTAL "TORRE CAMPDERA" amb a més a més: psiquiatria, neurologia i pediatria. Per a informes, dirigir-se a la casa de la clínica, a Lloret de Mar, o al carrer de Pelai, núm. 47.

MODES CANO

Capells per a Senyors i Noies. Darrers models de París a preus de fàbrica.

PLAÇA FRANCESC MACIÀ, 16 (Antiga Plaça Reial)

MOTORS-BOMBES

a gasolina, olis pesat i elèctric d'a 20 cavalls. Centrifugues i de pistó de 1.000 a 300.000 litres-hora. La millor qualitat, precís, despesa i garantia. Hi ha sempre existència. Tot pot veure's construït i funcionar al taller de J. Barumat, Roda, 40 (femina per Gallien), a Sans, tel·lèfon 3054. Demaneu catàleg. Per a il·luminació de 500 a 8.000 llums.

GRUPS ELECTROGENS

els quals residiran, respectivament, a les ciutats de Girona, Lleida i Tarragona.

Article 26. Els consellers exerciran, amb caràcter de funcions delegades del Govern provisional de la Generalitat, totes les de caràcter executiu que corresponen a les desaparegudes Comissions provincials, fixant a tal efecte les atribucions de cada un dels adjunts, i representaran el Govern provisional de la Generalitat en tota mena de relacions amb altres autoritats, d'acord amb les instruccions rebudes de l'esmentat Govern, les ordres del qual seran encarregats d'executar.

Palau de la Generalitat de Catalunya, a 28 d'abril de 1931.

Francesc Macià

Els consellers de la Generalitat són: Catalunya, Joan Casanoves, Ventura Gassol, M. Serra i Moret, J. Vidal Rosell, M. Carrasco i Formiguera, Casimir Giralt.

Registrat: El secretari general del Govern de la Generalitat de Catalunya, J. Vega i March.

Nomenament de Comissaris delegats i adjunts del Govern Provisional de la Generalitat de Catalunya

Per la Presidència del Govern de la Generalitat ha estat nomenat el següent

DECRET

"De conformitat amb els estatuts en l'art. 26 del Decret d'aquesta data, nomeno per a l'organització del Govern provisional de la Generalitat de Catalunya, el President amb el Consell del mateix Govern, estatuts."

Article 26.—Els nomenats consellers del Govern provisional de la Generalitat de Catalunya a Girona, el senyor Josep Lluís i Gual, i a Tarragona, el senyor Ramon Nogués i Vinyes; i adjunts, a Girona, els senyors Enric Casanoves i Joaquim de Camps i Arbolino; a Lleida, els senyors Daniel Escrivà i Miró i Miquel Ferrer i Barba; i a Tarragona, els senyors Ferrer Planas i Tortosa i Josep Andreu i Abelló.

Palau de la Generalitat, a 28 d'abril de 1931.

Francesc Macià

El conseller de Governació interinà el Justícia i Dret, Joan Casanoves.

Registrat: El secretari general del Govern de la Generalitat de Catalunya, J. Vega i March.

DECLARACIONS DEL PRESIDENT

La cordialitat entre les autoritats

El cas Trotski

El President rebé ahir a les sis de la tarda els periodistes. Preguntat per un periodista sobre els rumors de desavinences entre les autoritats, precisant més, entre el Govern de la Generalitat i el Capità general, declarà el senyor Macià que no hi ha cap mena de diferència. Precisament, digué en primer terme, és el general López Ochoa amb ells íntima, amistat que es reformà a Brussel·les, on passaren tanta mesa plegats, on es veien constantment per treballar per l'advenciment de la República. Segonament, el donat i obtingut de Madrid que fos nomenat Capità general perquè era el més indicat per les seves dots de discreció, tacte i sentit polític i a més un home molt estimat de tot el poble de Catalunya i que en totes ocasions i a les reunions anteriors s'havia mostrat sempre disposat a prestar el seu concurs fins al calgués.

No vola no hi ha la més petita desavinença—continua dient—, sinó una gran cordialitat i estima, tant personal com a Capità general de Catalunya. En té el seu lloc i les seves responsabilitats i mai ningú no s'ha ficat en el seu sentit. Sempre que s'ha necessitat la tropa armada ha sortit i ha estat aclamada pel poble.

Respecte del Govern Civil—regal·lant—ja sabem l'últim que en s'ha dit amb Lluís Companys; el 15 de març, més del mateix partit. Però el que representa ara el Govern federal és la iniciativa de les ordres i les funcions d'ordre públic sempre han tingut les millors relacions. Quan després es reuní la Junta d'autoritats, reguntat en ella una harmonia perfecta i al·lucinant—fins a l'extrem—, però tota volent la cohesió i de l'indivisió de la República. Per tant, no pot haver-hi la més petita desavinença.

Llegí en un diàleg—dijé—després de la primera sessió d'abril—l'última sessió de la Generalitat amb el Capità general. Sortiren aquests i el consell pel seu cantó i després d'una estada, en relacions més íntimes i més cordials, després d'una estada a Barcelona, tornà cap a la Generalitat, amb una relació emocionant i una visita a la vila d'Alfama, que fou una en un gran sentit de serenitat i claudiment al cap d'una. Cal tenir en compte—afegí després—que aquells disturbis passen arreu del món a París, a Berlín, i ningú no es fàcia; però a Girona, i així al cas de Girona, però també al cas de Tarragona, no hi ha cap problema de la Generalitat de Catalunya.

Un periodista preguntà al President sobre la notícia que Trotski havia demanat a la Generalitat i al Govern de Madrid permís per a entrar a Catalunya.

—Heu tractat Trotski a Consell—contestà el President—i hem convençut que fins que podem acordar era que ningú no pot intervenir en el visat de passaports, perquè ens hem de mostrar respectuosos amb aquesta atribució del poder federal,

tot i lamentant-ho, perquè prou sabem són els nostres sentiments d'hospitalitat per a tots aquells homes que lluiten per ideals. Però perquè no es pugui interpretar aquest nostre sentiment com una coacció al Govern de Madrid, ni tan sols li hem posat cap telegrama en aquest sentit, perquè no volem de cap manera posar-lo en un compromís. Ara, que particularment, puc dir que som partidaris, en aquest sentit, d'un règim de plena llibertat.

Despatx del Conseller d'Obres Públiques

El conseller d'Obres Públiques de la Generalitat, senyor Vidal Rosell, rebé ahir les següents visites:

El doctor en Filosofia i Lletres i representant dels diaris "Vorwärts", "Wochenzeitung", "Her. Hans Hartmann-Eberfeld", ha fet un interviu al senyor conseller per a radiar-lo a Nàmnaya.

Comissió Ajuntament d'Olesa; senyor Josep Mir; senyor Antoni Balcells; conseller del Sindicat de Sant Martí; senyor Alfons Cantó; Comissió d'Acció Tècnica-Agrària; senyor Ricard Sire.

Festes commemoratives a Narbona

Invitè el senyor President de la Generalitat de Catalunya a assistir a la manifestació cívica amb que les colònies espanyoles a Catalunya commemoraran ahir la proclamació de la República a Espanya, després de la seva representació en el primer simon d'abril de senyor Lluís Valls, el qual es trasllada en aquella capital francesa, juntament amb el seu company de Consistori senyor Casanoves, que representava la representació del nostre Ajuntament, i el secretari particular del senyor Macià, senyor Termedes.

La manifestació que no pogueren assistir, contra la voluntat, per haver arribat amb retard, resultà, segons referències unànimes, un acte verament grandios. Es calcula en 15.000 el nombre de persones que formaren l'acumulació. Després de recórrer els bulevards exteriors, s'adonà a l'Hotel de Ville on l'alcalde, M. Lacroix, expressà als manifestants la simpatia amb què el poble francès l'ha vist la manifestació política del nostre poble i l'ajuntament de Narbona a les colònies espanyoles a Catalunya, que tant contribueixen al seu desenvolupament amb llur activitat i llur treball.

A la tarda, els senyors Lluís, Casanoves i Termedes visitaren el local social de les dues colònies. Feren rebuts amb extraordinàries mostres d'afecte i afalagament. Com sigui que el local era insuficient per a rebre la gran multitud, s'ajuntà en un saló de la mateixa casa, on hi havia més de 5.000 persones, que no cessaren d'afalagar la República, el senyor Macià, Espanya i Catalunya.

Prèviament a les paraules inicials del senyor Andreu Belmonte, batina de l'ajuntament de les colònies espanyoles a la ciutat de Narbona, pronuncià un discurs el senyor Lluís. Recordà l'libertat que rebé a Narbona el 28 de març de 1931, en ésser permès per la dictadura del general Berenguer, afírm, enmig d'ovacions, que la República estava disposada a acabar amb tots els febles i a donar a tots els catalans la llibertat que Catalunya no té de llibertat. La llibertat que Catalunya no té de llibertat pot la llibertat amb tota llibertat i el poble Espanya tota, fent els seus sentiments amb els dels catalans, i acabà amb un càntic de la cançó francesa, de la cançó de la llibertat, anomenada argüentment "la rouge", contribuïx un dels milers d'hoies.

El conseller municipal de Narbona, M. Vireux, pronuncià la paraula per expressar la cordialitat de l'alcalde, senyor Lacroix, i el conseller general M. Eugène Montel, gran amic dels catalans, i per a testimoniar allhora la satisfacció dels republicans i socialistes francesos pel triomf aconseguït a Espanya pels seus companys.

A la sortida, els senyors Lluís, Casanoves i Termedes foren complimentats pels consellers municipals senyors Roux, Sura i Kermel i per Jerges i Lluís de M. Montel.

Monitis per als obrers sense feina

Quantitat ingressada a la Caixa d'Iniciativa i a la Generalitat el dia 30 d'abril, amb despesa d'els obrers sense feina d'aquesta ciutat

	Pessetes
Senyor comte de Guell...	25.000
Senyor Frederic Andreu...	5
Senyor Comandant S. A. ...	25
Comitè de Distingides de Pesca Salada de Barcelona...	200
Molins i Decoració, S. A. ...	400
Joaquim Balart i Vives...	25
Sindicat Antidona Vilar...	1.000
M. G. ...	50
Amatadors Narbona...	15
Lluís Valls i de D. ...	100
Comissió d'Acció Tècnica-Agrària...	30
X. X. ...	100
Comissió d'Acció Tècnica-Agrària...	100
S. Aguer...	50
J. Juliachs...	50
Myranda...	1.500
Companys General de Tramvies i Automòbils...	2.500
Total pessetes:	31.739'90

Servei d'Assistència Social dels Tuberculosos

Dissabte vinent, a les onze del matí, tindrà lloc una sessió clínica on s'exposaran observacions interessants recollides al Servei. En la discussió dels casos podran prendre-hi part els metges que hi assisteixin.

Aquestes sessions seguiran tota els dissabtes a la mateixa hora.

Municipi

L'ALCALDE

NO VOL PERDRE TEMPS

L'alcalde, doctor Aiguader, a fi d'evitar la pèrdua de temps que en perjudici del servei li causen les innumerable visites que aquesta dies està rebent, fa avinent que, d'ar endavant, rebra només els dimarts i els divendres, de dotze a una.

Ultra això, pregà que les visites siguin breus i absolutament limitades a l'afar que les ha motivades.

També prega l'alcalde a totes les persones que el vulguin veure, siguin servides, previament, de presentar a la secretaria particular de l'alcalde una nota sintètica de la qüestió que desitgen exposar, nota que potser els podrà ésser contestada sense caldre arribar a celebrar la visita; i, si això no és possible, se'ls donarà dia i hora exacta per a l'entrevista.

També es veu obligat l'alcalde d'advertir que perden el temps les persones que desitgen fer llargues exposicions verbals d'assumptes que ell no té possibilitat material d'escoltar ni resoldre, malgrat la seva bona voluntat d'atendre tot hom personament.

Així mateix el perdien els que acudeixen amb demandes de col·laboració, que caldrà sempre formular per escrit.

Els qui creuen que estan en possessió de projectes o idees de veritable interès per a la ciutat, poden exposar-les, sempre per escrit, i, després d'estudiar, passar-les a les Comissions respectives o motivar-les aleshores una crida de l'alcalde, particularment, a la persona interessada, per a parlar-ne.

PER A EVITAR EQUIVOCOS

El tinent d'alcalde president de la Comissió de Governació que necessàriament ha d'arribar al poble que un moment "Societat General de Beneficència", domiciliat en aquesta ciutat, Passatge de la Pau, 8, entrerà, i que dirigeix la senyora Lluís de Sagredo, ex-secretaria de l'ajuntament d'Alfama, no té a veure amb els organismes oficials de beneficència dependents d'aquell municipi.

La qual cosa es fa pública per tal d'evitar l'equivoc que per la denominació de "Societat General de Beneficència" s'entengui que s'ha de dirigir a la Comissió de Governació.

HORES DE VISITA

El tinent d'alcalde del poble de Narbona, ciutat J. Lluís, per tal de poder dedicar les seves energies a treballar amb el seu càrrec, el comitè del qual ha d'esser en benefici de la ciutat i dels seus veïns, fa avinent que a la "Tribuna d'Alfama", a Narbona, rebra el poble als divendres, no festius, de dotze a una.

ELS BOMBERS

El Cos de bombers ha prestat durant el mes de març darrer els següents serveis:

Incendis: 7; pèrtes incendis: 11; ximeneses: 3; falses alarmes: 2; estrombecaments: 2; explosives: 4; reconeixements: 1; auxilis: 1; serveis diversos: 30.

Govern civil

DETENCIÓ D'UNS ELEMENTS PISTOLERS

En sortir d'una reunió que celebraren en una casa del carrer de Catalunya, diuen-se foren detinguts Miquel Planell Cases, Josep Garcia Marin, Manuel Campos Romo, Lluís Díez Golcotea i Francesc Miranda Fernández.

Més tard ho foren Rogelí Marín Lluís, Agustí Guix Castells i Estanislau Rico Ariza, aquest darrer director de "La Protesta".

Tots ells pertanyen al Sindicat Lliure, i seran posats a disposició del jutge, com a complicats en els fets del 14 de març.

A instàncies d'Enric Añel, fou detingut, al Paral·lel, Jaume Balcells, anomenat d'esser un pistol·ler a les ordres del Sindicat Lliure, la qual cosa nega el detingut.

Va quedar al jutge de pau, Añel interessat a la pressió, igual que l'altre detingut, per estar relacionats amb el jutge i els Drassanes.

ELS ANONIMS QUE REP EL GOVERNADOR

El senyor Companys, en donar compte de l'actuació de la policia, que ha donat per resultat descobrir la pista d'alguns elements pertorba-

dors, digué que havia rebut molts anònims continen amenaçes.

Anònims, afegí, que no el faran desviar per res en la ruta empresa de mantenir l'ordre per damunt de tot, en benefici del règim.

ELS TREBALLS DE LA POLICIA

També digué el governador que les detencions practicades no tenen res que veure amb l'important servei policíac que anuncia dies encara.

L'esmentat servei estava relacionat amb la treballa de bombes realitzat en el tren de Saragossa, que es féu per indicació de la policia de Barcelona. Al detingut al tren li fou ocupada una important llista d'individus residents a la nostra ciutat, els domicilis dels quals han estat visitats per la policia, sense que fossin trobats els interessats. Hi ha la impressió que han fugit de Barcelona.

De totes aquestes gestions no se'n poden encara facilitar detalls a la premsa, per tal de no entorpir les actuacions de la policia.

ES MILLOR ESTAR-SE DE FER MANIFESTACIONS A LA VIA PÚBLICA

Ahir al matí visità el governador civil, senyor Companys, una comissió de l'Esquerra Universitària de Catalunya, per a demanar-li permís a fi de poder portar a cap una manifestació de protesta pels atropellaments que havien estat víctimes els seus companys a Portugal i ensems manifestar llur simpatia davant el consolat de Bèlgica.

El governador digué que creia millor evitar tota manifestació a la via pública, perquè està provat que existeixen molts elements provocadors que volen aprofitar tota mena d'agrupacions de gent al carrer per a provocar aldarulls.

—Com que els que formaven la Comissió—continua dient el governador—eren gent comprensiva—entre ells el meu company de presidència senyor Pinyol—han han coincidit amb mi i han dit que desistien de moment, i d'acord amb el que jo mateix els he proposat, organitzar un miting i les conclusions que s'acordin en seran llurades per al seu compromís.

EL JOE SERA PERSEGUIT

El cap superior de Policia, Celestí Ortiz, presidí una reunió de comissaris de policia, als quals donà instruccions per tal de perseguir tota mena de joers prohibits.

LA BRIGADA SOCIAL NO HI SERA MES

Ha quedat dissolt el grup de disciplina social de la policia. En l'esdevinidor s'encarregaran dels serveis les respectives comissions.

ENTERRAMENT DEL GUARDIA MORT EL DIA 1 DE MAIG

Ahir a la tarda, a dos quarts de dotze, tingué lloc l'enterrament del guardià de Seguretat Josep Ortega, mort en compliment del seu deure el dia 1 de maig.

La comissió sortí de l'Hospital Civil, i hi assistiren nombrosos caps i oficials, individus del cos i representacions de totes les autoritats.

A BARCELONA UN GERMA DEL CAPITÀ GALAN

Procedent de Madrid, es troba a la nostra ciutat el tinent de la guàrdia civil En Francesc Galan, germà del capità fusellat a Jaca.

El tinent Galan fou rebut a Barcelona per nombroses persones, que l'aplaudiren.

Sovintejaren els visques a la República i als màrtirs Galán i Garcia Hernández.

A la plaça del carrer de Claris es repetiren les pèrtes d'entusiasme. El germà de Fermí Galan, pronuncià un breu i sentit parlament donant les gràcies per l'afectuós acolliment que se li tributava.

ALTRES FERITS DEL DIA PRIMER DE MAIG

Diuen-se acudiren a curar-se, a diferents dispensaris, Antoni Alcalá Aparicio, de cinquanta anys, manobrer; Antoni Oliver Tarazà, de setanta-tres, vidu; i Rosend Joan Josep, de trenta-tres.

Al primer hi fou apreciat traumatisme a la regió toràcica lateral inferior, amb probable fractura d'una costella; al segon, fractura de la setena costella, i al tercer, lesions il·lues.

Segons declararen, les lesions les sofríren el dia primer a la plaça de la República, durant els fets que s'hi descombinaren.

EL SENYOR COMPANYS, DELEGAT DEL GOVERN EN LA COMISSIÓ LÍQUIDADORA DE L'EXPOSICIÓN

El Govern Provisional de la República ha nomenat el governador civil, senyor Companys, delegat del Govern en la Comissió Liquidadora de l'Exposició Internacional de Barcelona.

La Comissió Liquidadora de l'Exposició Internacional de Barcelona.

Les Arts

L'AGRUPACIÓ D'AQUARELLISTES

Amb motiu de celebrar la seva exposició anual al Saló Pàris, l'Agrupació d'Aquarellistes de Catalunya, diversos socis i admiradors van organitzar un sopar, al qual van assistir la senyora Gomez de Bosch, Calafé Oller, Sabatè Jaumà, Camina, Roig Ensayat, Planes Dò-

EL GOVERN DE LA REPUBLICA

Abans del Consell d'ahir. — Declaracions dels ministres. — Egipte reconeix el nou règim. — El senyor Prieto diu que mentre les Corts Constituents no adoptin una resolució sobre el plet català, ningú no intentarà realitzar per la força cap acte per a fer triomfar uns determinats ideals

El que diuen els ministres, abans del Consell

Madrid, 4. — A dos quarts de quatre ha arribat el senyor Largo Caballero a la Presidència per assistir al Consell.

Ha dit que es tractarien assumptes electorals.

Li ha estat preguntat si per començar més aviat que de costum el Consell acabaria abans, i ha contestat:

—Al contrari. Si acabem els assumptes electorals, estudiarem altres qüestions que hi ha pendents.

El senyor Domingo ha dit que el Consell seria diplomàtic. Es tractaria d'ambaixadors. També es tractarien assumptes electorals.

Al senyor Azaña se li ha preguntat si els decrets sobre retira afectaven als caps i oficials de la guàrdia civil, i ha contestat que a tots els que vesteixen uniforme, aduhe els assimilats.

El ministre de la Guerra tragué importància a l'ecorregut al Marroc, que no ha tingut cap caràcter militar. Es tracta—ha dit—d'uns legionaris embaixats que s'absentaven del campament.

El senyor Lerroux, a preguntes dels periodistes, ha dit que en la darrera reunió deixà la llista d'ambaixadors completa; falta adaptar noms, però fins que l'aprovi el Govern no podrà facilitar-la.

Espero que en la reunió d'avui—ha afegit—quedi aprovada en el que es refereix a embaixadors.

Se li ha preguntat si havia rebut la sol·licitud de Trotski per residir a Espanya, i ha contestat que és un assumpte que es tramitarà. El Govern desitja viure en bones relacions amb el de Rússia.

Un periodista li ha posat de relleu aquesta proposició del Govern respecte a Rússia, i ha contestat que aquest Govern és molt liberal i vol estar en bones relacions amb tots.

El senyor Prieto ha dit que havia arribat aquest matí amb En Miquel Unamuno, procedents de Bilbao, i que acabava d'assabentar-se de la mort en aquella capital d'un germà del senyor Unamuno. Hi havia enviat un secretari per confirmar la notícia.

Com que encara no s'havia reunit el Consell, el senyor Prieto ha tornat a sortir amb En Marcell Domingo, ha dit que anava a donar al senyor Unamuno la notícia de la mort del seu germà.

A un quart de cinc ha arribat a la Presidència el senyor Alcalá Zamora, acompanyat del ministre de la Governació.

Ha dit que venia una mica retardat per haver assistit al banquet-homenatge a Victòria Kent.

El senyor Maura ha dit que no li preguntessin res, perquè estava aplegatíssim amb els assumptes electorals.

El ministre de Justícia ha dit que al vegada a la sortida donaria alguna notícia sobre la reorganització del Tribunal Suprem i nomenament del seu president.

Ha afegit que portava al Consell un assumpte interessant. Es tracta de la sentència de l'any 1929 que deixà en suspens el Tribunal Suprem, la qual cosa ocasionà perjudicis a un poble de la província de Toledo, que havia d'incantar-se d'una finca de més de tres mil hectàrees, i no ha pogut posseirar-se'n per què la sentència incompleta. Es proposa del Govern que immediatament prengui possessió de la dita finca.

El ministre de Foment

Madrid, 4. — El ministre de Foment ha facilitat una nota anunciant que examina amb tot rigor i perfecta serenitat les disposicions adoptades pel Govern de la Dictadura en el que es refereix a la provisió de càrrecs especials.

El meu propòsit—ha dit el ministre en la nota—és que el Ministeri de Foment desitgi ésser una casa de beneficència, i per això suprimir alguns càrrecs inútils. Així he signat ja el cessament del general Marzo com a conseller representant de l'Estat en els Ferrocarrils de l'Oest d'Espanya i el substituiré per una persona capacitada.

També estudiaré la concessió de passis gratuïts de ferrocarrils. Com

via, Risques, Camps, Riera Santandreu, Valls Cluses, Morell, Lienes, Prat, Soler, Torres Farel, Sabater, E. Capdevilla, Roig Ensayat, Comella, Carreras, Vandellós, Fuster, Banús, Puig, Oliver, Gorró-Costa, Colomer i d'altres.

A l'hora dels brindis parlamentaris els senyors Camps, Risques, Vandellós, Comella, Riera, Prat, Camins, Planes, Valls-Cluses i Galofré Oller, president honorari de l'entitat.

Resumí els discursos el president senyor Sabater el qual va dir que estava satisfet de la notable exposició que actualment se celebra, que és una viva demostració de l'increment que pren la pintura a l'aquarella.

Després d'uns discursos el president senyor Sabater el qual va dir que estava satisfet de la notable exposició que actualment se celebra, que és una viva demostració de l'increment que pren la pintura a l'aquarella.

Després d'uns discursos el president senyor Sabater el qual va dir que estava satisfet de la notable exposició que actualment se celebra, que és una viva demostració de l'increment que pren la pintura a l'aquarella.

Després d'uns discursos el president senyor Sabater el qual va dir que estava satisfet de la notable exposició que actualment se celebra, que és una viva demostració de l'increment que pren la pintura a l'aquarella.

Després d'uns discursos el president senyor Sabater el qual va dir que estava satisfet de la notable exposició que actualment se celebra, que és una viva demostració de l'increment que pren la pintura a l'aquarella.

Després d'uns discursos el president senyor Sabater el qual va dir que estava satisfet de la notable exposició que actualment se celebra, que és una viva demostració de l'increment que pren la pintura a l'aquarella.

que la qüestió és delicada, em proposo resoldre-la en justícia. Vall fer constar que caldrà perjudicar interessos particulars, però tot hom compondrà que ha arribat l'hora del sacrifici.

El ministre de la Guerra

Madrid, 4. — El ministre de la Guerra ha anunciat que portarà al Consell d'aquesta tarda un decret, que la sanciona a dies, sobre destins. D'avui endavant es concediran per antiguitat, llevat dels comandaments i el professorat.

Referent-se a l'anormalitat dels vint-i-vuit milions en pressupost, ha dit que aquesta quantitat havia d'haver-se inclòs en els pressupostos i, no obstant, no es féu així. Ignora d'on pensava treure aquests milions l'anterior Govern.

Desmentí els rumors que pensava ampliar el termini per a sol·licitar el retru, que serà dintre d'un mes, com s'havia establert.

Repetí que espera aconseguir per al pressupost de Guerra una economia de cent milions de pessetes, quedant reduïts els generals, caps i oficials a una tercera

LA MUSICA EN DISC

Programa de "Compania del Gramofon, S. A."
("Voz de su Amo")
Música orquestral: El rossinyol, de Strawinsky. Tercera Simfonia, de Brahms. — Obertura de "El barbero de Sevilla", de Rossini. — Obertura de "Fra Diavolo", d'Auber.
Música instrumental: Andreu Segovia: Sonates de Ponce, per a guitarra. — Rubinstein: Masurca en "do", de Chopin, i fragment de les "Goyescas".
Chor: "Sant Jordi triomfant" i "Marinada", per l'Orfèu Català.
Discos de Maurice Chevalier. Música de jazz.

En el camí al·lucinant de la música de Strawinsky, "El rossinyol" és com una de les corbes més agudes. Després del "Sacre du printemps" és la seva darrera obra concebuda per a una gran massa orquestral. Hi aboca mitjans inagotables de la seva imaginació, amb els jocs més variats de sonoritat. L'element típic hi té una importància essencial, i cerca tota mena de fusió i contrastos per tal de produir en tot moment una sensació de color, com una pluja de coets que enlluernen les oïdes, per dir-ho amb una metàfora. Com si abans de reprendre un mesurad estil polifònic i de decantar-se a un llunyà clàssicisme, volgués demostrar encara la seva traça en el maneig dels instruments, Strawinsky arriba a obtenir — especialment en la marxa — els efectes més vius i realitzats una de les pàgines més resplendents de l'orquestra moderna. Els obstacles que ha hagut de vèncer, el mestre Coates per a la impressió de "El rossinyol", són considerables. Per bé que en alguns moments l'estreïdícia d'una sons difícil la clara percepció de la trama orquestral, aquesta impressió fonològica és superior a altres del mateix director que ara ens dona amb aquest disc una evocació justíssima de l'audició instrumental. La marxa acaba amb el cant del pescador, pura melodia que s'estingeix de mica en mica sostinguda per les notes cristallines de la flauta, després d'un període orquestral de brillantor màxima. En una paraula: un disc excel·lent a recomanar als amics de l'obra del gran músic rus.

L'expressió austera i la severitat acadèmica de Brahms ha trobat, contra els que li són retrictius, una defensa i agraïda en la impressió de la "Tercera simfonia", pel mestre Stokowski. Dificultat una execució de concert a donar, amb aquests cinc discos, una percepció tan neta de grises de la noble melodia i de la mesurada arquitectura dels quatre temps que componen aquesta simfonia. El director de l'orquestra de Filadèlfia contrasta els sons, exposa en el seu lloc cada tema, gràcies a les variacions i valoriza la instrumentació amb tanta nitidesa que ens deixa seguir fil per randa la construcció sòlida i caudada de l'obra de Brahms. Tenen aquests discos la perfecció tècnica de les altres impressions de Stokowski i revelen, de més a més, una alta qualitat d'interpretació en impregnar de vida la línia del mestre alhora que resulta amb formes les línies arquitectòniques de l'obra.

El mestre Toscanini ha realitzat una transcripció excepcional d'aquella famosa obertura que Rossini va compondre per a tres òperes diferents, i que ha quedat en definitiva incorporada al "Barbero", per a demostrar que la música pot ésser independent de la línia, i per justificar de passada la indignació de les associacions Wagnerianes, una obra de l'èlegia melòdica de Mozart i una altra mica de la ingenuïtat de la primera època de Beethoven, amb el desèiem d'un repertori que no s'embarcava guaire a donar, magueren la inspiració de Rossini a compondre aquesta pàgina amable que sempre encara els grans directors d'orquestra. La interpretació de Toscanini és d'una precisió matemàtica. Hom diria que un ressort únic mou simultàniament tots els instruments de l'orquestra, com en un deliciós mecanisme de rellotgeria.

En el programa electrònic d'aquest mes, al costat de Strawinsky, de Brahms i de Rossini, cal afegir-hi Auber amb l'obertura de "Fra Diavolo", la més popular de les seves òperes, i on es barregen les extremitats romàntiques del seu temps i una frescor còmica, imposada pel llibret de Seribé, amb unes reminiscències visibles de la música de Weber.

Entre els discos de música instrumental remarcarem el del guitarrista Segovia, que executa una de les cinc sonates que ha compost per a ell el músic mexicà Ponce. Es compon d'un preludi, una cançó i un postludi, de bella escriptura contrapuntística, i d'una gran modernitat, ensenya amb discretes arcaïsmes que revelen un estudi seriós dels llamistes italians.

Kreiser omple les dues cares d'un disc amb dues obres de Dvorak. En sentir el "Plany indi" hom ha de creure el que deia Ritter de la Simfonia negra, que els temes són un cant d'embarcament de la terra del Danubi, d'Amèrica estant. El "Plany indi" no és sinó una cançó hongaresa tan autèntica com les recopilades per Bela Bartok. Aquest fragment, com la dansa eslava, d'una melodia estridida i franca, pren sota els dits de Kreiser un escalí de veu humana que suggereix una vivència.

Rubinstein executa dues obres exemptes de contrastos i dificultats gimnàsiques — un fragment de les "Goyescas", de Granados, i una masurca de Chopin — per a fer-nos veure que també subjugua el públic sense les truculències de mecanisme que exigeix una bona part del seu repertori. En aquestes dues obres demostra el famós pianista un estil depurat i una senzilla extrema. Es remarcable la seva interpretació de la masurca en "do" menor, ben poc coneguda i que no recordem haver sentit en cap audició de concert, amb tot i ésser de les més belles produccions del gran romàntic del piano.

Es un teixit de melodies d'aire polonès que recomanem a tots els que, per a admirar Chopin, no creuen indispensable posar els ulls en blanc.

L'Orfèu Català impressiona dues obres de calent popular: "Sant Jordi triomfant", del mestre Pujol, i "Marinada", del mestre Pérez Moya. El poema de Pujol és un cantic ple d'optimisme, amb fusts perfectes dels elements executants. En la sardana de Pérez Moya dominen massa els aguts de la cobla. La potència excessiva perjudica a vegades la nitidesa de la impressió. Un bon disc per a aquests dies de vibració generosa.

D'un salt ens trobem amb un disc ben diferent en què la ballarina coneguda per la Argentina ens deixa sentir el soroll dels talons en la fusta i el repicament dels dits — imitació de fusta, també — amb què balla un fragment d'Albéniz i una dansa gitana de Dornani, fent-nos veure.

De Maurice Chevalier remarcarem un bon disc que se separa del gènere film sonor "Qui en dirà", amb la gràcia i expressivitat que ha estat el forment de la seva anomènica.

Entre els discos de ball esmentem dos valuosos amb guitarra hawaiana de la veu de Frank Ferera, on el retorn a l'eflúscio, dolç, melangios i sug-

No esperàveu un film que no fos vulgar? Vegeu, doncs, al FANTASIO

2 MUNDOS (parlat en francès) PROGRAM GAUMONT

El genial DUPONT hi presenta una emocionant novella sentimental i dues races i dues religions en pugna.

Interprets: Maduxian, Mary Glory i Henry Garat

geridors d'una atmosfera sense mals de cap, i tant que molt bé podrien ésser de Waltenfeld, el conegut expert en música de vals.

L'orquestra Waring's Pennsylvania executa dos fox-trots de melodia fàcil amb lleugeres intervencions vocals: "Sembla la primavera" i "Com et trobes, vida meua".

L'orquestra High Hatters ens fa una nova invitació al vals amb "Vellies lletres d'amor", i l'orquestra Victor juga un fox-trot orquestral amb brillantor.

D'un temps ençà que la música de jazz en disc rellisca pels tobogans de la facilitat amable i sembla que sigui una llarguosa repetició d'una mateixa temes agradables, però elixirs d'imaginació. En desitjaríem d'altres cops els de Duke Ellington, pòsem per cas, en què la instrumentació és de més varietat i escampa millor les algues lluminoses de la fantasia orquestral.

DISCOFIL

La vida social

OBERTURA DE LA BORSA DEL TREBALL DEL SINDICAT DEL RAM DE CONSTRUCCIO

Es posa a coneixement de tots els obrers que es troben sense treball, que a comptar de dimarts, dia 5 d'aquest mes, queda oberta la Borsa del Treball del Sindicat del Ram de Construcció en la qual podran inscriure's els que es troben parats, tots els dies feiners, de vuit a dotze del matí, i de dues a sis de la tarda, al local del carrer de Mercaders, 26, pral.

UNA TROBADA DE PROJECTIONS A SANT ANDREU

El sereno de la Fàbrica Nacional d'Indústries Metal·lúrgiques, establert al carrer de Sant Andreu, donà compte a la guàrdia civil que havia trobat al carrer, davant de la dita fàbrica, sis caixes de projectils de carabina Remington.

El Jutjat de la Barceloneta, secretaria Pascó, treu a subhasta diverses màquines d'impremta, valorades en 2.270 pessetes, per al dia 15 d'aquest mes, en virtut del judici seguit entre Manuel Carniero i Miralles i Miquel García de la Torre.

El Jutjat municipal de l'Oest treu a subhasta una partida de calçat valorada en 3.960 pessetes, per al dia 15 del mes que som, en virtut del judici seguit entre "Nuevas Manufacturas de Calzado, S. A." i Joacim Cavaller Prades.

El mateix Jutjat cita per al dia 8 dels corrents els hereus de Na Constança Sopena, a l'instància d'Ignasi Masdeu Morral.

El de la Barceloneta treu a subhasta una serra — cinta, valorada en 1.500 pessetes, per al dia 13 de l'actual, en mèrits del judici seguit entre J. Guàrdia i Cándid Torre.

Homenatge a Josep M. de Segarra

Per primera vegada, Josep M. de Segarra, el poeta de Catalunya, rebra públicament l'homenatge entusiasta del nostre poble, amb motiu d'haver guanyat el premi J. J. Florals d'enguany "L'Englatina", i ésser nomenat Mestre en Gai Saber.

Coincidint el triomf assolit per Josep M. de Segarra amb el centenari de la seva brillant producció "La corona d'esplines", un gran nombre d'amics i admiradors del nostre poeta prenara una festa a honor seu.

Per a portar a terme amb tota la dignitat i amb la importància que es mereix l'homenatge, s'ha constituït un Comitè integrat pel mestre Vives, Carles Soldevilla, A. Carduells, J. Cabot, Merc Oriol i Societat Cervantes, que tindran cura de l'organització dels actes que han de constituir l'esmentat homenatge que se celebrarà en la primera decena d'aquest mes.

Comptin els amics organitzadors de l'homenatge a Segarra, amb l'adhesió i amb l'entusiasme de

Com fortificar el nostre organisme

pel Dr. Borax

La conseqüència del gènere de vida del nostre temps és un "surmenage" intens i permanent del nostre organisme, que es tradueix per fatiga general i astènia nerviosa i cerebral. Això obliga a prendre's de tant en tant un repòs indispensable a la reconstrucció de les nostres forces.

Moltes són les persones que creuen trobar en l'absorció d'aquests remeis anomenats "fortificants" l'excitant necessari per a mantenir llurs forces. Així els veiem prendre tònic sobre tònic, amb la finalitat, segons la fórmula de Trousseau i de Pidoux, "de reconstruir les forces assimiladores i imprimir resistència vital a l'organisme". En efecte: els preparats que obtenen la preferència són aquells a base de quina, medicament aquest molt car als nostres avantpassats, però al qual avui discontem les propietats dimindudes.

Huchard, de la quina "que era inofensiva i acotantava els malalts". Així ja és alguna cosa, però no és suficient, no obstant, per a resistir les forces i fer desaparèixer l'astènia.

Miller serà recórrer a una alimentació especial: els nús, que contenen una quantitat notable de fòsfor en forma de lecithina; la malta, els aliments d'estalvi com el cacau, etc. Aquests diversos elements es troben assimilats en l'Ovomallina, que, en molt poc volum, presenta el màxim valor nutritiu. L'Ovomallina s'assimila i digereix amb gran facilitat i constitueix un aliment complet que totes les persones debilitades hauran d'engastar si volen reconbrar el vigor i l'aptitud per al treball.

Un aliment i aquests naturals és el millor fortificant, perquè omple el defecte dels elements necessaris a l'organisme per a produir energia.

ADVERTIMENT
Advertim a les persones a les quals interessi la publicació immediata de les notes que ens envien que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció de la Publicitat, s/n, principal abans de les nou del vespre. Els que ens arribin més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la impremta del diari, Barba, 11 i 13, no seran publicats fins al cap de quaranta-vuit hores.

Una noche de tos es suplicio y desesperación FIMOL BUSTO CALMARA VUESTRAS ANGUSTIAS

Madame Curie a Barcelona

Dimenge arribà, procedent de Madrid, i a la tarda s'entornà cap a París, l'eminent professora madame Curie. Prometé tornar per l'octubre vinent per a donar algunes conferències.

Al matí, acompanyada del doctor Pi Sunyer i del senyor cònsol de França, de l'ex-diputat senyor Valls i Taverner, de l'escriptor francès René Benjamin i del director de l'Institut Francès, monsieur Bertran, visità els parcs i jardins de Montjuïc, el Poble Espanyol i Miramar, i per a tot tingué paraules d'elogi. Es dirigí després a l'Ajuntament, on fou rebuda per l'alcalde, senyor Aiguader, i el cap de cerimonial, senyor Ribé. El senyor Aiguader, després de donar la benvinguda a la il·lustre professora en nom de la ciutat, l'obsequià amb un magnífic ram de flors.

Des de l'Ajuntament, madame Curie i els seus acompanyants es dirigiren al Palau de la Generalitat, on foren rebuts, en nom del President, per l'oficial poliglota senyor Gibert, el qual excusà la presència del senyor Macià per trobar-se absent de Barcelona, i ofrenà a madame Curie, en nom d'aquell, una altra toia de flors i una monografia de l'esmentat palau.

La il·lustre viatgera es dirigí després a l'Hotel Colom, i d'allí anà a prendre l'express de luxe per a tornar a França.

El president i el secretari de la Societat de Radiologia i Electrològia de Catalunya, doctors Torres-Carres i Bremon-Masgrau, estiguéren a l'Hotel Colom a donar la benvinguda, en nom dels radiòlegs catalans, a la insigne professora madame Curie, i li oferiren els seus respectes, tot manifestant-li el seu sentiment per no poder honorar com es mereix tan il·lustre professora, degut a la curtíssima estada que fa a aquesta capital.

MOLT AVIAT AL Kursaal i Capítol

LA PINACOTECA

SALA BUSQUETS

SALA BARCINO

LA PINACOTECA

SALA BUSQUETS

SALA BARCINO

LA PINACOTECA

SALA BUSQUETS

SALA BARCINO

LA PINACOTECA

SALA BUSQUETS

SALA BARCINO

LA PINACOTECA

Exit enorme i sense precedents de La Marsellesa John Boles i Laura La Plante El públic aplandeix amb deliri aquesta formidable pel·lícula de la marca "Universal" Vegeu-la : Es projecta cada dia als cinemes Principal Palace i Cinema París

FEMINA LA MAXIMA estrella de la pantalla espanyola en la seva MAXIMA creació. ERNESTO VILCHES W.W. J. CHANG LA SEÑORITA DE CHICAGO per CHARLEY CHASE Monarcho i Linda Loredó parlada en espanyol Es garanteix la rialla

Depuratiu de la sang per excel·lència Gotes mares sulfuroses de Bar La medicació sulfurosa a domicili

EL NOSTRE DIARI

El Campionat peninsular de futbol

El Barcelona, el Sabadell i el Badalona han quedat classificats per als vuitens de final

El Barcelona vencedor del Don Benito per tres a un

Don Benito, 4. — No s'havia vist en aquesta població mai tant d'entusiasme per presenciar un encontre de futbol. La presència al camp de joc del Barcelona i poder veure actuar Piers, Samitier, Góiburu, etc., foren les causes principals d'aquest desig.

Com era d'esperar, vengeren els catalans, que davant el seu flux enemic hom suposava que efectuarien una bona exhibició.

El partit en alguns moments fou interessant. Unes vegades l'heroica defensa del Deportivo, que amb gran coratge s'oposava als fortes atacs del Barcelona, d'altres a l'excel·lent joc de la davantera catalana. Sobretot Góiburu i Samitier feren coses grans amb l'espèrie.

El Deportivo de Don Benito mereix totes les lloances a pesar del contacte amb un enemic tan fort. En alguns moments arribaren al terreny de joc barcelonista, i aquests foren els primers a marcar.

Arbitrat el col·legiat madrileny Melcon, que estigué admirable.

Els equips eren:

Barcelona: Noguera, Zabalo, Saló, Martí, Guzmán, Castillo, Piers, Góiburu, Samitier, Ramon i Pedrol.

Deportivo: Ara, Marian, Sánchez, Pajuas, Murube, Chaves, Monchin, Berin, Vallés, Panes i Machan.

Surt Don Benito i aconsegueix a la primera arrencada apropar-se a la meta de Noguera, i ha d'intervenir-hi la defensa catalana per allunyar el perill.

De seguida domina el Barcelona la situació i aconsegueix els estrebaments, però aquests, en una bona arrencada, són els primers a marcar. Vallés, d'un xut, és l'autor del gol. S'accentua la pressió barcelonista, i presenciem una excel·lent jugada de la davantera catalana. Piers avança, passa a Góiburu, aquest lliura la bal a Samitier, i el davanter llança un bon tret, que és parat per Ara en magnífica estirada.

En ple domini barcelonista obtenim l'empat. Un cop fort de Banaia el recull Samitier i l'introdueix a la meta estrebant. Acaba la primera part.

En el segon temps el domini català és encara més fort. La defensa de Don Benito ha d'intervenir continuament. Góiburu, en rematar una passada de Pedrol, és el segon gol.

Al cap de poca estona es presencien una jugada en la qual resulta lesionat Noguera i ha de deixar retirar del camp. Es substitueix per Llorens.

Abans d'acabar l'encontre el Barcelona té el tercer gol.

El Sabadell va vèncer el Deportivo Alavés per tres gols a dos

La importància d'aquest partit, i l'assistència a ell dels senyors López Ochoa i Companys — capità general i governador civil respectivament —, dels ciutadans de l'Ajuntament de Barcelona senyors Aragay i Costa, i pot dir-se la totalitat de l'Ajuntament local, feu que a l'hora de començar el camp de la Creu Alta donés la impressió de les més grans solennitats.

Les altes autoritats rebieren veritables demostracions de simpatia del públic nombrosíssim, mentre els capitans de l'Alavés i el Sabadell — Ciraco i Sangüesa — feien ofrena als senyors López Ochoa i Companys d'una superba ramella amb els colors de la bandera federal i esplendides llapades amb les quatre barres.

El partit des de bell començament ja deixà veure la inferioritat amb què l'Alavés i el Sabadell s'hi llançaven a la palestra. L'equip català fou qui va palesar més noblesa, no contentant als seus mitjans a deturar l'embarcació formidable dels alavés; són tingueren que Ros en el marc i Pérez-Roura, més afortunats, aguantaren amb fermesa la davantera adversària.

Totseguit comença a ploure, i l'Alavés, com si es trobés en el seu ambient, va augmentar d'una manera ben notable la prestació del seu joc, la qual cosa forçament havia de portar-lo a marcar en primer lloc. Així va succeir als vint minuts de joc: Olvera, amb complet desenvolupament, rebé una passada d'Antero; s'endinsà uns metres i llançà un tret creuatíssim, que per la seva força i pel molt mullada que estava la pilota, Ros no pogué blocar. Fou el primer gol, que el públic va aplaudir cordialment.

En aquests moments feia un veritable temporal d'aigua i vent. El Sabadell, davant la desavantatge, va reaccionar, sense però, que arribés a superar el joc més conjuntat de l'Alavés. Els atacs a ambdues portes se succeïren d'una manera anvellada, com ho palesa el que es llançassin dos còrners per banda, sense resultat. Quan mancaven dos minuts per al mig temps anàndem una excel·lent avançada de Mata i Bertran, que el primer acabà amb una bona centrada; va fallar Quinquocós; i Roca amantant ho aprofità.

per aconseguir l'empat, que fou rebut amb una ovació unànime.

Quan es reprengué el joc ja el temps havia canviat i feia un sol esplèndid.

El temps precis de centrar, i Gràcia féu una passada a Sangüesa; aquest, després de burlar al marcatge de Rey i Ciraco, posà la bola als peus de Roca, el qual, ràpid, aconseguí batre Beristain de manera mestriosa.

Des d'aquest moment el desenvolupament del joc canvià per complet. El Sabadell, actuant d'una manera que contrastava amb el joc que féu al primer temps, arribà a imposar-se, i obligà la parella internacional Ciraco-Quinquocós a una tasca feixuga, puix que els seus mitjans no feien gairebé res d'eficaz. Es inútil de remarcar que aquells elements foren una veritable providència per al seu equip, ja que de no ésser així els sabadellencs haurien decidit d'una manera contundent i més fàcil el resultat d'aquest partit.

Els alavésos, veient el caire que prenia la lluita, feren passar Olvera a l'avant-centre, la qual cosa semblava que els donaria resultat, car als pocs moments Albéniz convertia en gol una excel·lent passada d'aquell jugador.

El Sabadell, per uns moments, semblava que es deixava anar per un decalim incomprensible; ben aviat, però, va tornar a l'atac d'una manera decisiva; i a la mateixa hora, moments de perill imminent per al marc que defensava Beristain, un dels quals, motivat per una centrada de Mata, donà lloc a una intervenció "in extremis" de Ciraco, tan poc afortunada, que els mateix en d'una pilota dintre el seu propi marc.

D'aquesta manera — ben lamentable — l'Alavés quedà eliminat del campionat d'Espanya.

En remarcar això no ho fem pas amb la intenció de no reconèixer com a legítima i ben merecuda la victòria dels sots-campions de Catalunya, puix que l'actuació brillantíssima al segon temps els féu sobradament mereixedors d'aquesta victòria; però sí que ens hauria donat més satisfacció que aquella s'hagués produït sense la designada jugada de Ciraco.

En deixar el terreny, ambdues bandes foren ovacionats de debò. El Sabadell, pel bon joc que desenvolupà el prestigi del futbol català; i l'Alavés, per la noblesa amb què s'ha lluitat en tots moments, malgrat que la complexió dels seus formidables jugadors els hauria pogut passar a l'abast l'empat per un joc ben diferent del que empraven.

Com sempre, Ciraco-Quinquocós foren els més reeixits dels jugadors alavésos; també Rey, Olvera i Albéniz hregaren amb encert.

Dels sabadellencs, Ros, Pérez, Martí i la davantera.

Arbitrat amb encert Espinosa, del Col·legi del Centre.

Sabadell: Ros, Pérez, Roore, Martí, Góicón, Tena, Mata, Bertran, Garreta, Roca i Sangüesa.

Alavés: Beristain, Ciraco, Quinquocós, Rey, Antero, Fede, Olvera, Albéniz, Heredia, Jaurguí i Lucue.

Altres resultats de diumenge del Campionat peninsular

Irun-Celta, de Vigo, 1-1.

Racing Madrid-Sevilla, 1-8.

Borja, Sevilla-S. Seleccion, 1-0.

Valencia-Huelva, 3-4.

Dep. Comunya-Múrcia, 1-4.

Valdés-Ata, Madrid, 2-1.

Madrid-Borja, 5-2.

El sorteig dels partits de vuitens de final

Madrid, 4 (per telèfon). —

Son cobrent aquest matí el sorteig de partits de vuitens de final entre els classificats després dels partits d'ahir.

Ha donat el següent resultat:

Sevilla-Castella.

Badalona-Borja.

Oviedo-Astoria.

Irun-Seguntina.

Atletico-Borja-Sabadell.

Valencia-Barcelona.

Valdés-Logrono.

Madrid-Múrcia.

Els partits es jugaran diumenge vinent, als camps dels clubs esmentats en primer lloc.

L'altre diumenge al del contrari.

De manera que el Barcelona anirà a València, el Sabadell a Bilbao i el Badalona jugarà al seu camp amb el Bèlia.

A. Sanromá

BARCELONA

CICLOS MOTOS

Artículos para Sport

LA PROMOCIO A PRIMERA CATEGORIA

El Júpiter bat merescudament el Martinec per quatre gols a tres

A fi de disputar el lloc a la primera categoria, tingueren la primera topada el Júpiter i el Martinec, al camp de l'Espanyol, gairebé ple, a despit de la tarda inclement.

En el públic hi havia una certa expectació, car tothom presentia una lluita forta i molt disputada, com així realment succeí.

Fou un partit d'aquells que vol afició i que troba a manca la molt de temps.

El públic, tant el dels partidaris dels combatents com l'imperial, sortí compagut d'aquest partit, que fou superior en molt al que abans d'ell havien esbriat els onzes de l'Europa i l'Espanyol.

Cal dir que el Júpiter jugà millor que el Martinec, i demostrà posseir un joc més acobat i més segur. La seva victòria és ben merecuda, i tal vegada, per mèrits havia de guanyar més amplament. En els primers moments s'imposà l'empenya dels vermells de Sant Martí, que als pocs moments donaren un ensurt a Francés, el qual se salvà d'un gol per miracle. Encara no refet de la sorpresa, el Júpiter ja es veié batut per primera vegada als cinc minuts de joc, en un còrner que Francés no sabé allunyar i Pujals pogué rematar i aconseguir el primer gol.

En mig d'uns ànims extraordinaris, el Júpiter surt i als dos minuts ja

tienc, no sabem per quina causa.

El Júpiter concentra tot el joc a Barceló, el qual juga mestriosa-

ment, fins que d'una gran passada seva Perera llança un xut ran de terra que entra a la xarxa i és el quart gol, el millor de tots.

Manquen deu minuts per al final i encara el Martinec obté el tercer gol. Una falta contra el Júpiter és tirada directa per Alés des de trenta metres, i el tret, enorme, rebot a sota el travesser i surt al camp; una segona rematada rebot a les mans del porter, un tercer xut topa altra vegada al pal, i en mig d'una confusió monumental, la pilota va bronzant a la xarxa, impulsada per mil pens. I ja no hi hagué més alteració en el resultat, malgrat dels esforços de tots per aconseguir-ho.

Aramburu arbitrà, no massa encertat.

ELS EQUIPS

Júpiter: Francés, Bussot, Humet, Bonfill, Rosalenc, Doig, Mas, Perera, Climent, Barceló i Guix.

Martinec: Pasqual, Serrano, Vinyes, Alés, Pujals, Creixells, Cases, Toni Joan, Moragas, Virgili i Fandos.

L'Espanyol vencedor de l'Europa per quatre a un

El partit amistós de l'Europa i l'Espanyol posà en evidència la mala situació de l'onze del Guinardó, que no fou contraincentat serios per a l'equip de la carretera de Sarrià.

Podem dir que l'Espanyol jugà a plaer, majorment a la segona part, si guai per l'encert dels jugadors o sigui

perquè la trista actuació dels contrari els ho facilità.

La part principal de la desista de l'Europa a la davantera europea, que no s'entengué mai i perdereu infinit de jugades, i gràcies que al marc de l'Europa hi havia Florença, que del contacte el resultat hauria estat dels que fumen època.

El partit fou monòton i l'Europa hi solitàment. De tant en tant, alguna jugada ens feia diferenciar, però els moments d'encert no esdevenien pas que en mancava de els gols i en alguns intervencions dels porters, les quals esmentem sempre.

Als pocs minuts de l'Europa, Edeburu xuta ran i fa el primer gol.

Després d'una resaca infructuosa de l'Europa, comença l'empenta, i en mig de jugades sense interès, Soler llança la bola a Edeburu, el qual xuta baix, i Florença en ràpida estirada desvia, però no pot evitar que la pilota toqui al pal i el rebot fa la bola a la xarxa.

Amb el resultat de dos a un s'acaba la primera part de domini alavés, però amb més iniciativa per part dels propietaris del camp, els quals s'imposen en absolut en el segon temps, davant el desavall d'Europa.

Les jugades penitents dels alavés esmentem se succeïren una darrera altra, algunes ben reeixides.

En una de les moltes escanades de l'over, aquest extrem centra i Prat, col davant de Florença, fa el tercer gol.

Miró pogué marcar des de poca distància el gol de l'Europa, i poc després l'Espanyol aconseguí el quart, que fou el millor de la tarda, amb un tret ràpid i fort, amb una passada a l'over i d'Antero a Edeburu, que bat resistent Florença.

El porter Edeburu no convençé ningú. Cal dir que la lluita fou corrent i fàcil d'arbitrar.

Els equips eren:

Espanyol: Aznar, Oviols, Moliner, Trobat, Soler, Pujals, Prat, Tena, Edeburu, Bosch i Jover.

Europa: Florença, Soler, Ibáñez, Gamis, Lloba, Maurici, Heredia, Resit, Miró, Calvo i Terribil.

Badalona, 3 - St. Andreu, 3

De mitjana es pot analitzar aquest partit jugat en terreny badaloní, en substitució del Patria, que, com hom

sap, cedí els punts al Badalona.

El resultat d'un empat a tres gols no és el veritable reflex d'allò que fou el joc. El Badalona dominà tota la primera part i la major estona en la segona, no entrant més gols per la bona actuació de la defensa badalona i la indecisió de la davantera blava.

Aquesta, que jugava incompleta, descafellà un joc monòton i massa allarganejat per part dels titulars i amb un cert caire de reservats que feren avorrit a tots aquells que acudiren al camp després de molt de temps de no haver-s'hi jugat.

Els gols del Badalona foren fets dos per Forques i un per Arquer, el primer d'un fusellament imparible, el segon d'una bonica passada del davanter-centre i el tercer un fortíssim tret.

Als altres jugadors jugaren a no amoinar-s'hi gaire, llevat de Molina, que jugà amb fe: la defensa bé, encara que insegura.

Del Sant Andreu es distingiren el porter, que féu unes boniques parades, principalment dues; en parat un fort xut de Garriga i l'altre en treure dels mateixos peus de Reó una bola perillósíssima; també l'atac de la defensa, i els altres intencionats passadors, i aque en moltes ocasions no sabien per on anaven.

El públic, poc i bastant correcte, i l'àrbitre bé a la primera part i bastant dolent a la segona.

Torneig Copa Francesc Macià

Diumenge vinent, dia 10, començarà a jugar-se el torneig oficial organitzat per un grup d'equips de la segona categoria present, i en el qual es disputarà com a primer

NATACIO

La jornada final de la temporada d'hivern del C. N. Barcelona

LA SENYORETA JOSEFINA TORRENTS, GUANYADORA DEL PREMI KAPPEL

En el Concurs d'Hivern, l'equip F és proclamat campió del grup B

Amb la jornada de diumenge es donà per acabada la temporada d'hivern, que amb tan gran èxit organitzà la secció de natació del C. N. Barcelona, en la qual els seus nedadors, com a just tribut als qui per ells veïen i tenen cura de la seva formació, han fet ofrena, fruit del seu sacrifici, d'un nodrit estol de nous valors, que són els que poc temps a venir formaran, junt amb altres, el grup que regirà els destins esportius de la natació catalana.

Des que a la nostra Catalunya arribà el primer home que per afició i per convenciment amà la mar i aconseguí convèncer tots aquells que escolaven, la necessitat de l'esport del nedar en la nostra vida podem dir clarament, sense por a equivocació, que és la primera vegada que s'ha pogut organitzar un Concurs d'Hivern, format per deu equips, que representen més d'ecent nedadors i que tots ells, com un sol home, procuressin mantenir en constant interès el seu descabellament.

S'ha aplegat a l'interès que per ell sol ja tenia aquest Concurs, el lloable gest del bon esportiu. En Vicenç Bosch, el qual féu donació de tres magnífiques copes per disputar-les en classificació a l'americana dintre les tres categories de seniors, juniors i debutants.

Sembla talment que a aquest premi no se li hagi donat la importància que mereix, però no és així; l'adquisició d'aquestes copes ha pesat en joc a un gran de nedadors fent que els seus guanyadors hagin hagut de superar-se ells mateixos en un form esforç de voluntat, l'única forma que els podien pagar al seu generós donant, i que aquest ha de veure satisfet amb exercir perquè el seu gest ha estat una demostració ben palpable del mot que els nedadors el consideren.

Com anys anteriors, s'ha celebrat també enguany el Concurs femení que porta el nom de premi "Kappel". Aquest premi, que consisteix en una magnífica màquina d'escriure, és donació de la casa "Kappel" per mitjà del seu representant a Barcelona senyor Soriano.

Aquest premi ha recollit en animada forma, degut a la forma "handicap" en què es disputa, tota la classe major de les nostres nedadores. Enguany han estat vint-i-dos les que durant tot l'hivern han mantingut en constant esforç la nostra natació femenina. Per no dir menys que els homes, s'han lluitat diverses rècorde femenins i d'ells n'hem sortit dues veritables campiones: Maria Lluïsa Vico i Josefina Torrents.

Féu el resum de l'organització d'aquesta temporada d'hivern, ressenyem en breu alguns dels seus resultats esportius.

En el Concurs d'Hivern, al grup A, resultà vencedor l'equip C, capitanejat per Canella, i més concret encara per l'equip dels "hijos federats". Aquest equip, que no es pot dir que compti amb la superioritat entre tots els altres, restants, puix que format tots els equips del grup A pels nostres millors nedadors, i aquests amb la mà mestra del seu entrenador Canella, són que quedessin completament igualats tots els equips.

No no considerem més bo l'equip C no per això més bo de deixar de reconèixer que el seu treball fou ben meregut; els seus vint-i-dos membres foren dels que més bona fe demostraren en tots els encontres i entrenaments; prova del que diem n'és el fet que el seu davanter centre Zañitx guanyà en la seva categoria la copa Vicenç Bosch.

En el grup B, format per deu equips, és el més virtualment nefem considerant el nombre d'homes virtualment perquè el resultat del seu encontre de diumenge amb l'equip D fou molt proper al del grup A, per creure que la flama d'entusiasme la puntejava en aquest encontre, i finalment la classificació del seu equip.

Per la nostra part, en aquest cas, no fem cap comentari, el deixem que el resolguin les persones autoritzades.

Cal remarcar, però, que l'equip F és el que més sensiblement ha obtingut en tot el concurs, i s'acaba en la major part del concurs, i compta en les seves files a Vicenç Bosch, Vico, una de les dues revelacions del concurs i una de les parts més interessades en la victòria de l'equip.

En el transcorrer del torneig Kappel, donat aleshores, destacà en el finalment de la nostra natació femenina Maria Lluïsa Vico i Josefina Torrents; la primera ha batut dos rècorde de Catalunya i la segona ha obtingut un brillant resultat en el concurs.

Després d'una llarga temporada de sacrifici que fou per a tots dos equips no agraïm, no cal oblidar-ho de Maria Lluïsa Vico, la canònica campiona de fem, que h'aconseguí un excel·lent segon lloc en aquesta competició.

Aquesta dona molt bona, junt amb la senyoreta Soriano, són les que més s'han destacat d'aquesta temporada.

En el grup de felicitat els dirigents del C. N. Barcelona i el seu comitè, senyor Canella, per l'excel·lent resultat que s'ha obtingut.

d'hivern reporta a la nostra natació.

Els resultats tècnics foren els següents:

CONCURS D'HIVERN
Grup B — Equips D contra F
Carrera 100 metres, lliure:

1. C. Usandizaga, equip B en 1 m 11 s. 2-10; 2. F. Ruiz Vilar, (F), en 1 m. 14 s. 2-10; 3. R. Bosch, (F), 1 m. 21 s. 2-10; 4. J. Buira, (D), 1.41.2-10.

Carrera 100 metres braça:

1. V. Ruiz Vilar, (F), 1.39; 2. F. Llorens, (D), 1.39.4-10; 3. Manuel Galindo, (F), 1.31; 4. J. Garbisa, (D), 2.24.

Carrera 100 metres esquena:

1. C. Usandizaga, (D), 1.34.5-10; 2. V. Ruiz Vilar, (F), 1.33; 3. J. Galibart, (D), 1.43.2-10; 4. G. Wilsenhuisen, (F), 1.55.

Carrera 500 metres lliure:

1. Ruiz, Roses, Bosch, Calvis, Montoliu, (F), 2.51.6; 2. Usandizaga, Buira, Llorens, Artal, Giró, (D), 3.6.6.

Partit de water-polo. Arbitre, senyor Segalà:

Equip F. — Xicota, Roses, Ruiz, Calvis, Montoliu, Vilasus, 3 gols.

Equip D. — Segarra, Llorens, Giró, Artal, Buira, Mansilla, 1 gol.

Equip A contra E
Carrera 100 metres lliure:

1. Raul Puig, (A), 1.17.8-10; 2. J. M. Vaquer, (A), 1.19.6-10; 3. L. Arranz, (E), 1.19.8-10; 4. L. Sierra, (E), 1.27.

Carrera 100 metres braça:

1. Werner Eggart, (A), 1.38.8-10; 2. Josep Cabrejas, (A), 1.37.2-10; 3. Josep Cabrejas, (A), 1.37.2-10; 4. A. Garcia, (E), 1.39; 5. M. Heidenreich, (E), 1.39.6-10.

Carrera 100 metres esquena:

1. Ramon Puig, (E), 1.37.8-10; 2. L. Arranz, (E); 3. E. Balet, (A), 1.54.8-10; 4. J. M. Sala, (E), 2.12.

Carrera 500 metres lliure:

1. Padrós, Sala, Vaquer, Cabrejas, Puig, (A), 3.04.1; 2. Arranz, Puig, Mas, Garcia, Sierra, (E), 3.12.2.

Partit de water-polo. Arbitre, senyor M. Trigo.

Equip A: Molines, Padós, Puig, Cabrejas, Fede, Sala, 2 gols.

Equip E: Montesinos, Arranz, Llorens, Puig, Mas, Sierra, Garbisa, 1 gol.

CONCURS FEMENÍ
PREMI KAPPEL

200 metres handicap (darrera prova del concurs):

1. Senyoreta J. Torrents, handicap, 1 m. 24 s. - Temps: 4 m. 33 segons 2-10.

2. M. Annacelles,

A las farmacias y droguerías

LA MODA

40 -AVINGUDA Portal de l'Angel - 40

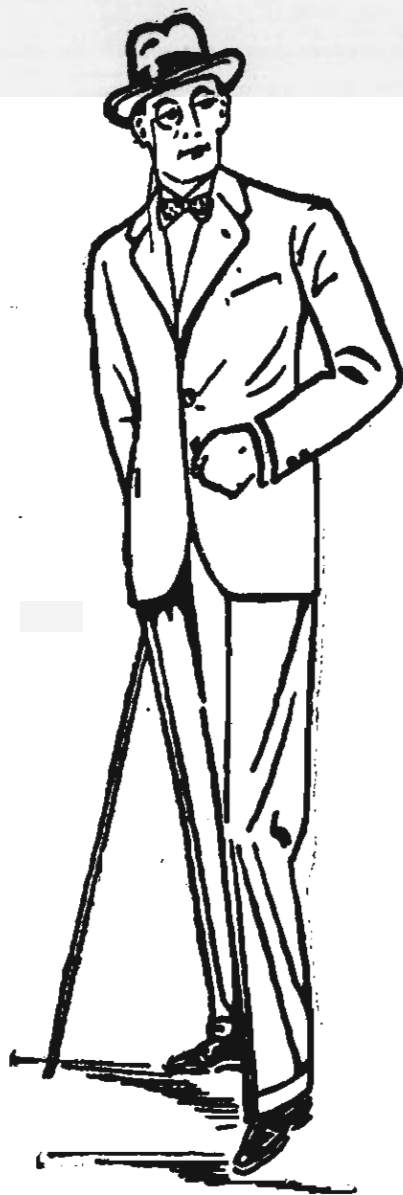
TELEFON 11075

Seccions de SASTRERIA, CAMISERIA i GENERES DE PUNT PER A SENYOR

La nostra serietat, la limitació en els preus i servint bé, han fet que el nostre establiment es convertís en un dels més importants del ram

La continuïtat de la nombrosa clientela, la qualitat i selecció dels articles, el tall impecable i els preus d'impossible competència són garantia, i la millor

DEMOSTRACIO VERITAT

SECCIO DE SASTRERIA A MIDA

Vestits d'estam, gran moda, folres seda artificial . . . a Ptes.	50
Vestits d'estam, qualitat extra, bona confecció . . . "	75
Vestits d'estam Austràlia, dibuixos de novetat, des de "	100

SECCIO DE SASTRERIA CONFECCIO

Vestits d'estam "reclam" a Ptes.	35
Vestits d'esport, gran moda "	50
Pantalons de franela, qualitat superior . . . des de "	15
Pantalons de gabardina, blancs des de "	8

Gran assortiment en americanes esport

SECCIO DE CAMISERIA

Camises de color sòlid des de Ptes.	5'00
Camises de color, qualitat extra "	7'75
Camises Oxford, de camp i platja "	10'00
Camises de popeline, colors garantits "	9'90
Samarretes de jumel, mànega curta "	1'50
Samarretes esport, blanques, de molt resultat "	1'00
Calçotets de cotó superior "	2'95

Gran assortiment en corbates, mitjons i mitges

Visiteu-nos, que us resultarà convenient i us convencereu dels avantatges que us exposem

Demanant-lo enviarem, completament gratis, mostres figurins i un nou sistema de prendre's un mateix la mida

Seccions de Llaneria, Sederia i Cotons fantasia i Confeccions de Senyora

DARRERES NOVETATS